ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτικῆς

	ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι		ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι	
Ἐτησία	Σελ.	10	Ἐτησία	Σελ. 12
Ἐξάμηνος	»	5	Ἐξάμηνος	» 7

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 2.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ ΙΑ' ΑΡΙΘ. ΣΚΓ'

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου),

τῇ 20ῇ Δεκεμβρίου 1916.

Η ΕΙΡΗΝΗ ΥΠΕΡΤΑΤΗ ΑΝΑΓΚΗ

ΑΝΑΓΚΑι ΔΕ ΚΑΙ ΘΕΟΙ ΠΕΙΘΟΝΤΑΙ

«Ὁ συγκεκριμένος σκοπὸς διὰ τὸν ὁποῖον ἐγένετο ὁ πόλεμος οὗτος οὐδέποτε καθωρίσθη σαφῶς».

ΔΡ ΟΥΙΛΣΟΝ.

Τὸ κήρυγμα τῆς εἰρήνης ἐξῆλθεν ἀπὸ τῶν δύο Κεντρικῶν Αὐτοκρατοριῶν καὶ τῶν συμμάχων αὐτῶν, ἐν ᾧ χρόνῳ τὰ πολέμια Κράτη τούτων μετερρύθμιζον καὶ μετεσχημάτιζον τὰς Κυβερνήσεις των ὑπὸ δυσφορίας δυσκόλως ἀποκρυπτομένης.

Ἐν Ρωσσίᾳ ἡ ὑπὸ τὸν κ. Στοῦρμερ Κυβέρνησις κατηγορηθεῖσα ὅτι ἐμελέτα χωριστὴν τῆς Ρωσίας εἰρήνην μετὰ τῶν ἐχθρῶν ἔπεσε καὶ διεδέξατο αὐτὴν ἡ ὑπὸ τὸν κ. Τρεπὼφ φιλοπόλεμος τοιαύτη. Ὅτε ὅμως ὁ νέος πρωθυπουργὸς παρουσιάσθη εἰς τὴν Δοῦμαν ἐξερράγη θύελλα διαμαρτυριῶν καὶ ἵνα καθησυχάσῃ αὐτὴν προέβαλλεν ὡς ἔπαθλον τοῦ πολέμου τὴν κατοχὴν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν στενῶν ὑπὸ τῆς Ρωσίας, ἥτις ἀποτελεῖ τὸ γοητευτικώτερον ὄνειρον τῆς Ἄρκτου.

Ἐν Ἀγγλίᾳ ἐνηργεῖτο ὡσαύτως μετασχηματισμὸς τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀπεκλείοντο τοῦ πολεμικοῦ Συμβουλίου ὁ πρωθυπουργὸς Ἄσκουϊθ καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν Λόρδος Γκρέϋ ὡς μελλητικοὶ καὶ βραδεῖς περὶ τὰς ἀποφάσεις καὶ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν καὶ ἀνετέθη ἡ Κυβέρνησις εἰς τὸν δραστηριώτατον καὶ ἐνεργητικώτατον Ὀυάλλὸν κ. Λόϋδ Τζώρτζ.

Ἐν Γαλλίᾳ, ὡσαύτως, συνετελεῖτο μετασχηματισμὸς τῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ τὸν κ. Βριὰν καὶ μετερρυθμίζετο τὸ πολεμικὸν συμβούλιον, ὁ πολὺς δὲ στρατάρχης Ζώφρ ἀπηλλάσσετο τῶν ἀμέσων εὐθυνῶν τῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ πολεμικοῦ μετώπου προαχθεὶς εἰς ἀρχηγὸν τοῦ Ἐπιτελείου καὶ ἀντικαθιστάμενος ὑπὸ τοῦ Σαρατ. Νεβίλλ, πάντες δὲ οἱ μετασχηματισμοὶ καὶ αἱ μεταβολαὶ αὗται, ἐμφαίνουσαι τὴν ἐπικρατοῦσαν δυσφορίαν, ἐσκόπουν ἵνα διὰ νέων προσώπων καὶ νέων ἐπαγγελιῶν ἐμπνεύσωσι θάρρος καὶ πεποίθησιν εἰς τοὺς στρατοὺς καὶ εἰς τοὺς ὑπηκόους αὐτῶν.

Ἄδηλον διατί ἡ Γερμανία τόσον ἀκαιάλληλον ἐξέλεξε στιγμὴν νὰ ἀντιτάξῃ τὸ κήρυγμα τῆς εἰρήνης εἰς τὸν πολεμικὸν ὀργασμὸν τῶν ἐχθρικῶν Κυβερνήσεων. Εἴδομεν διὰ τοῦτο ἀλλεπαλλήλους καὶ σπευδορείους ἀποδοκιμαζομένας τὰς περὶ εἰρήνης προτάσεις ὑπὸ τῆς Ρωσικῆς, τῆς Γαλλικῆς καὶ τῆς Βρετανικῆς Κυβερνήσεως καὶ παρακολουθούσης τῆς Ἰταλικῆς μετὰ μετριοπαθείας ἀήθους μέχρι τοῦδε εἰς τὴν Ἰταλικὴν μεγαληγορίαν.

Οἱ Κυβερνῆται πάντες μέχρι σήμερον πασῶν τῶν Μ. Δυνάμεων παρεσκεύασαν τὸν σημερινὸν πόλεμον καὶ πάντες εἶνε ὑπεύθυνοι, διὸ καὶ φοβοῦνται εἰρήνην διότι μετ' αὐτὴν θὰ κληθῶσιν εἴτε ὑπὸ τῶν οἰκείων ὑπηκόων εἴτε ὑπὸ τῆς ἱστορίας νὰ δώσωσι βαρυτάτας εὐθύνας.

Τὴν εἰρήνην διὰ τοῦτο δὲν στέργουσιν οἱ σημερινοὶ κυβερνῆται οὔτε ἄλλοι ἐκ τῶν τάξεων ἐκείνων αἵτινες ἐκυβέρνησαν τὰς Δυνάμεις ταύτας, ἀλλὰ θὰ ἐπιβάλωσιν αὐτὴν οἱ λαοὶ καὶ τὰ ἀλληλοσπαρασσόμενα ἔθνη.

Ἀπὸ ὑψηλῶν καὶ μαλακῶν θώκων καὶ τῶν θερμῶν αἰθουσῶν εἶνε εὔκολον νὰ μεγαληγορῶσι περὶ πολέμου καὶ νικῶν, δὲν ἔχει ὅμως οὕτω καὶ διὰ τοὺς λαοὺς οἵτινες φέρουσι τὸ τρομερώτατον βάρος τοῦ δεινοτάτου πολέμου, καὶ ὑφίστανται τὰς μείζονας συμφορὰς, καὶ ταῦτα πάντα πράγματι **ἄνευ οὐδενὸς συγκεκριμένου σκοποῦ(!)**

Ἀποκρούουσι τὴν εἰρήνην οἱ Κυβερνῆται, διότι, λέγουσιν, ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας ἡ εἰρήνη οἷα προτείνεται ὑπὸ τῶν Κεντρικῶν Αὐτοκρατοριῶν, δὲν θὰ ἦνε εἰρήνη διαρκής, δεικνύοντες οὕτω ὅτι εἶνε ἀδίδακτοι ὑπὸ τῆς ἱστορίας, ἥτις διδάσκει ὅτι ὁ πόλεμος παρ' ἀνθρώποις εἶνε ὅ,τι ἡ διατάραξις τῆς ἰσορροπίας τῶν δυνάμεων ἐν τῇ φύσει. Ἡ διατάραξις παύει ἅμ' ὡς ἀποκατασταθῇ ἡ ἰσορροπία, καὶ ταύτης καταστραφείσης, ἡ διατάραξις καὶ αἱ παρεπόμεναι καταστροφαὶ ἐπανέρχονται, καὶ οὕτω, ἡ ἔλλογος ἀνθρωπότης μετὰ τῆς ἄλογου φύσεως διάγουσιν ἐκ παραλλήλου καὶ διαδοχικῶς ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν πολέμῳ, οὐδ' εἶνε ἐλπὶς ὅτι οἱ σύγχρονοι πολιτικοί, θὰ καταλύσωσιν αἰωνίους καὶ ἀθανάτους νόμους,

«ὀφίποδας, οὐρανίαν
«δι' αἰθέρα τεκνωθέντας, ὧν Ὀλυμπος
«πατὴρ μόνος, οὐδὲ νιν
«ἐνατὰ φύσις ἀνέρων
«ἔτικτεν οὐδὲ μήποτε λάθα κατακοιμάσῃ».

Ταῦτα διδάσκει θεόπνευστον ἔθνος διὰ τῶν ἐκτὸς τῆς Ἀποκαλύψεως προφητῶν του, ὁ δὲ Θουκιδίδης μίαν δύναμιν γνωρίζει καταστέλλουσαν τὴν πολεμικὴν ὁρμὴν καὶ ἐξασφαλίζουσαν τὴν εἰρήνην:

«Τὸ ἀντίπαλον δέος» *τοῦθ' ὅπερ ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὸν νόμον τῆς ἰσορροπίας.*

Νίκη τελεία ἔθνους ἢ ὁμάδος ἐθνῶν κατ' ἄλλης, οὐ μόνον δὲν ἐξασφαλίζει τὴν εἰρήνην, ἀλλὰ τοὐναντίον διαιωνίζει τὸν πόλεμον, διότι καταστρέφει τὴν ἰσορροπίαν.

Ἰσορροπία πολεμικὴ ὑπάρχει πράγματι σήμερον ἐν τῷ Πανευρωπαϊκῷ πολέμῳ, ἥτις ἐκδηλοῦται εἰς τὰ μεγάλα μέτωπα, τὸ Ἀνατολικὸν καὶ τὸ Δυτικόν, ὅπου ἐπὶ δύο ἤδη ἔτη καὶ τινας μῆνας αἱ ἀντίπαλοι πολεμικαὶ δυνάμεις διατελοῦσιν ἀντίρροποι καὶ ἰσόπαλοι καὶ θὰ διατελέσωσι τοιαῦται καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, παρὰ πάσας τὰς μεγαληγορίας καὶ ἀπειλὰς τῶν ἐμπολέμων καὶ νομίζομεν διὰ τοῦτο ὅτι τὸ εἰρηνικὸν κήρυγμα τῶν Κεντρ. Αὐτοκρατ. ὑπηγορεύθη ὑπὸ τῆς ἰσορροπίας ταύτης, ἣν ἠσθάνθησαν καὶ κατενόησαν τὰ Γερμανικὰ φύλα, πεφροντισμένα διὰ θετικωτέρου νοῦ.

Οἱ ἐνθουσιώδεις Γάλλοι ὠνειροπόλησαν ἴσως τὴν ἐκδίκησιν, καὶ οἱ Ρῶσοι ποθοῦσι τὴν ἐπανόρθωσιν τῶν πολεμικῶν ἀτυχημάτων, οἱ δὲ Βρεττανοὶ δὲν λησμονοῦσι τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ Μ. Ναπολέοντος εἰς τὴν Ἁγ. Ἑλένην καὶ ὑπὸ τοιούτων ὀνειροπολήσεων βαυκαλώμενοι θέλουσι τὴν παράτασιν τοῦ φοβερωτάτου τῶν πολέμων, ἡ σιδηρᾶ ὅμως ἀνάγκη τῶν πράγματων, εἰς ἣν πείθονται καὶ οἱ θεοί, κατὰ τοὺς ἡμετέρους προγόνους, θὰ ἐπιβάλῃ τὴν εἰρήνην καὶ ἡ εἰρήνη ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας μόνον δύναται νὰ ἦνε διαρκεστέρα, εἴπερ ποτε, οὐχὶ αἰωνία, διότι τοῦτο, ὡς εἴπομεν, εἶνε ἀδύνατον.

Ὁ πόλεμος οὗτος θὰ καταλίπῃ ὄπισθεν μόνον συμφορὰς καὶ τραγῳδίας, καὶ οὐχὶ νίκας, τρόπαια καὶ θριάμβους, οἵτινες θὰ ἐξῆπτον τὴν φαντασίαν καὶ θὰ ἐξέκαιον τὸ πολεμικὸν μένος τῶν διαδεχομένων γενεῶν.

Τὰ τρόπαια τοῦ Μ. Ναπολέοντος καὶ ἡ κακόδοξος πολεμικὴ δόξα του ἐξώθησαν τὴν Γαλλίαν εἰς τὴν καταστροφὴν (debacle), τοῦ 1870—71..

Τὰ πολεμικὰ τρόπαια Φρειδερίκου τοῦ Μεγάλου ἐπέβαλον τὴν στρατοκρατίαν εἰς τὴν Πρωσσίαν ἥτις ἤγαγε διαδοχικῶς εἰς τὸν κατὰ τῆς Αὐστρίας καὶ ὕστερον κατὰ τῆς Γαλλίας πόλεμον, αἱ ἀλλεπάλληλοι δὲ αὐταὶ νίκαι τῶν Γερμανῶν ἐνέβαλον εἰς αὐτοὺς τὴν οὐτοπίαν τῆς Κοσμοκρατορίας καὶ τοὺς ἐξώθησαν εἰς τὸν παρόντα πόλεμον κατὰ πασῶν τῶν μεγάλων καὶ τῶν μικρῶν δυνάμεων τῆς Εὐρώπης καὶ τοῦ κόσμου σχεδὸν ὅλου, καὶ ἐπὶ δύο σχεδὸν καὶ ἥμισυ ἔτη σωρεύονται ὄρη πτωμάτων εἰς τὰ δύο ἀπειρομεγέθη πολεμικὰ μέτωπα, κατὰ τὴν παρασιατικὴν ἔκφρασιν τοῦ Γερμανοῦ Ἀρχικαγκελλαρίου, ἔκφρασιν καταδηλοῦσαν τὴν συναίσθησιν τῆς συμφορᾶς ἣν ἐπήνεγκεν ὁ ἀνόσιος οὗτος πόλεμος ἐπὶ πάντα τὰ ἐμπόλεμα ἔθνη.

Οἱ Γερμανοὶ κατέμαθον βεβαίως μετ' ἀνυπολογίστους θυσίας καὶ παθήματα πόσον ἄτοπος καὶ ἀδύνατος καὶ κινδυνωδεστάτη εἶνε ἡ ἰδέα τῆς κοσμοκρατίας, ἥτις διὰ μακροτάτων αἰώνων κατέλυσε καὶ ἐξηφάνισε πάντα τὰ μεγάλα ἔθνη, θὰ λογίζωνται δὲ ἑαυτοὺς εὐτυχεῖς, ἐὰν ἀποφύγωσι τὸν ὑπὸ τοῦ ἱστορικοῦ τούτου νόμου ἐπαπειλούμενον ὄλεθρον.

Ἡ προβαλλομένη ὑπὸ τῆς Βρετανικῆς Κυβερνήσεως κατάλυσις τῆς Πρωσικῆς στρατοκρατίας εἶνε πρόσχημα, ἀποβλέπει δὲ κυρίως εἰς τὴν ἀποσύνθεσιν καὶ διάλυσιν τῆς Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας.

Εἴποτε συνέβαινε τοῦτο, θὰ ἦτο τὸ προοίμιον νέου πολέμου δεινοτέρου ἴσως τοῦ σημερινοῦ, διότι τὸν Γερμανικὸν θὰ διεδέχετο μετά τινας δεκάδας ἐτῶν ὁ κίνδυνος ὁ Σλαυικός, ρέποντος ἤδη τοῦ Σλαυισμοῦ ἀπὸ μακροῦ εἰς κατακτήσεις καὶ ἐπικράτησιν ἐν τῷ κόσμῳ.

Διὰ τοῦτο νομίζομεν ὅτι ἡ σημερινὴ κατάστασις τοῦ πολέμου εἶνε ἡ ἐπικαιροτάτη πρὸς εἰρήνην διαρκεστέραν ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην ἐν τῇ ἱστορίᾳ.

Ὁ πόλεμος οὗτος, καταπαύων, ὡς ἔχει σήμερον, δὲν θὰ καταλίπῃ ὡς εἴπομεν, νίκας, τρόπαια καὶ θριάμβους πρὸς διαβουκολησιν τῶν μεταγενεστέρων, ἀλλὰ τὴν φρίκην καὶ τὸν ἀποτροπιασμὸν εἰς πάσας τὰς γενεάς. Ἀντὶ τροπαίων, ἃς ἀναχωνεύσωσιν ὅσα χρειασθῶσι τηλεβόλα πρὸς κατασκευὴν μεγάλων καὶ μελάνων σταυρῶν, καὶ ἃς ὑψώσωσιν αὐτοὺς εἰς στίχους κατὰ μῆκος τῶν δύο μεγάλων πολεμικῶν μετώπων ἀπεικονίζοντες ἐπ' αὐτῶν τὰ σύμβολα τοῦ θανάτου καὶ ἐπιγράφοντες ἐλεγεῖα καὶ θρήνους ἀναμιμνήσκοντας τὰς ἀνεκφράστους καὶ ἀνυπολογίστους συμφορὰς τοῦ πολέμου τούτου.

Αἱ ἐπερχόμεναι γενεαὶ, ἀποβλέπουσαι εἰς τὰ πένθιμα τοῦτα μνημεῖα θὰ φρίττουν ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ τοῦ πολέμου καὶ θὰ προσηλῶνται στενώτερον εἰς τὴν ζείδωρον εἰρήνην.

Ἡ ἱστορία τοῦ πολέμου τούτου δὲν θὰ ἔχῃ ν' ἀναγράψῃ νίκας καὶ θριάμβους ἀλλὰ σφαγὰς καὶ φόνους ἀνυπολογίστους καὶ θὰ ἐπιδεικνύῃ τὴν ἡμετέραν γενεὰν ὀπισθοδρομήσασαν κατὰ αἰῶνας καὶ περιελθοῦσαν εἰς ἀγρίαν βαρβαρότητα.

Ἂς διατηρηθῶσιν, ὅσα εἶνε δυνατὸν χαρακώματα, ἀνὰ τὰ δύο μεγάλα μέτωπα καὶ ἃς σταθῶσιν εἰς πυραμίδας οἱ ἀπειράριθμοι σκελετοί, ἵνα βλέπωσιν αἱ ἐπερχόμεναι γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων, ὅτι οἱ πεπολιτισμένοι λαοὶ τοῦ 20ου αἰῶνος μετεβλήθησαν εἰς τρωγλοδύτας, ἀναμιμνήσκοντας τοὺς κατοίκους τῶν σπηλαίων ἀνὰ τὰ Πυρήναια πρὸ μιᾶς δεκάδος χιλιάδων ἐτῶν.

Εἰς τὰ διδακτικὰ βιβλία ἐφεξῆς ἃς περιγράφωνται αἱ ὠμότεραι φρικαλεότητες τοῦ πολέμου τούτου ἵνα ἐμπνέωσι τὴν ἀποστροφὴν πρὸς αὐτὸν καὶ τὴν ἀφάπην πρὸς τὴν εἰρήνην τῶν λαῶν εἰς τὰς παιδικὰς ψυχάς, αἵτινες ἀνδρούμεναι θὰ προσκολλῶνται στερρότερον εἰς τὰ ἔργα τῆς εἰρήνης καὶ τῆς προόδου.

Οὕτω δύναται νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ εἰρήνη ὡς οἷόν τε διαρκὴς ἐν μέσῳ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου καὶ ἡ παροῦσα τοῦ πολέμου κατάστασις εἶνε ἡ ἐπικαιροτάτη καὶ ἁρμοδιωτάτη πρὸς τοῦτο. Ὅσαι Κυβερνήσεις τῶν ἐμπολέμων ἐπιμένουν εἰς παράτασιν τοῦ πολέμου ἃς ἀναλογισθῶσιν ὅτι οἱ ὠκεανοὶ αἱμάτων καὶ τὰ ὄρη πτωμάτων ἅτινα θὰ ἐπισωρεύσωσιν ἀκόμη θὰ εἶνε ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ τῶν τέκνων των.

Ὀρθότατα καὶ δικαιότατα εἶπεν ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας:

«Ὁ συγκεκριμένος σκοπὸς διὰ τὸν ὁποῖον ἐγένετο ὁ πόλεμος οὗτος οὐδέποτε καθωρίσθη» *καὶ πᾶσα περαιτέρω σφαγὴ καὶ καταστροφὴ θὰ ἦνε ἄσκοπος παράτασις ἀνυπολογίστων συμφορῶν.*

Πιστεύομεν διὰ τοῦτο ὅτι ἡ ἀκατανίκητος δύναμις καὶ ἀνάγκη τῶν πραγμάτων θὰ ἐπιβάλῃ τὴν εἰρήνην, ἂν οἱ ἐμπόλεμοι λαοὶ δὲν παρεφρόνησαν ἀνάτως, ἵνα δειχθῇ ὅτι ὁ πολιτισμὸς εἶνε μανία καὶ παραφροσύνη.

Η ΗΤΤΑ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΠΡΟΤΕΡΑΙ ΚΑΙ ΥΣΤΕΡΑΙ

ΣΚΕΨΕΙΣ ΠΕΡΙ ΕΙΡΗΝΗΣ

ΦΟΝ ΠΥΛΩΦ-ΦΟΝ ΠΕΤΜΑΝ ΧΟΛΒΕΓ

Νέα ἔκδοσις τοῦ συγγράμματος «Ἡ Αὐτοκρατορικὴ Γερμανία» τοῦ Πρίγκηπος Πύλωβ ἀποτελεῖ ἀπολογίαν τῆς πολιτικῆς τούτου ὡς Ἀρχικαγκελαρίου ἀπὸ τοῦ 1900—1909.

Ἡ πρώτη ἔκδοσις ἐγένετο κατ' αὐτὰς τὰς παραμονὰς τοῦ πολέμου, ἡ νέα δὲ ἔκδοσις περιλαμβάνει πολλὰς προσθήκας καὶ τέσσαρα νέα κεφάλαια, μεταφέρομεν δὲ κατὰ μετάφρασιν ἡμῶν ἐκ τῆς βιβλιοκρισίας τοῦ κ. *H. W. Wilson* περικοπάς, δεικνυούσας τίνες ἦσαν αἱ σκέψεις τῆς Γερμανίας, διερμηνευόμεναι ὑπὸ τοῦ πρώην Ἀρχικαγκελαρίου Φὸν Πύλωβ, πρὸς τὰς ὁποίας παραβαλλόμεναι αἱ σημεριναὶ περὶ εἰρήνης προτάσεις τοῦ νῦν Ἀρχικαγκελλαρίου Φὸν Πέτμαν Χόλβεγ, δεικνύουσιν ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν βαθεῖαν μεταβολὴν ἥτις ἐπῆλθεν εἰς τὰς σκέψεις ταύτας ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ πολέμου μέχρι σήμερον, ἐξ ἄλλου δὲ τὴν μεγάλην διαφορὰν τῶν βλέψεων καὶ σκέψεων μεταξὺ τῶν δύο Ἀρχικαγκελλαρίων, γνωστῆς οὔσης τῆς σχετικῆς περὶ πάντα μετριοπαθείας τοῦ Πέτμαν Χόλβεγ καὶ περὶ τὰ μέσα καὶ τὸν τρόπον τῆς διεξαγωγῆς τοῦ πολέμου καὶ περὶ τοὺς ὅρους τῆς εἰρήνης.

—Οὐχὶ πλέον πραγματικὴ εἰρήνη.

Ἀρχικ. περιπαίει ἐν τῷ βιβλίῳ εἶνε ἡ δηλοῦσα ὅτι μετὰ τὸν πόλεμον τοῦτον δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ πλέον πραγματικὴ εἰρήνη.

«Τὸ ἐθνικὸν μῖσος, γράφει, ὁ Φὸν Πύλωβ, ὅπερ ἐξηγέρθη ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ ἐπεφραγίσθη διὰ τῆς αἱματοχυσίας, θὰ παραμείνῃ καὶ μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἀγῶνος, μέχρι οὗ τὰ ἐθνικὰ πάθη προσλάβωσι φορὰν πρὸς νέαν διεύθυνσιν. Ἡ Γερμανία πρέπει νὰ ἐννοήσῃ σήμερον ὅτι, ἂν μὴ ἄλλα καὶ ἀληθῶς ἀπίθανοι καταστάσεις δημιουργηθῶσιν ὑπὸ τοῦ πολέμου, τὸ αἴσθημα τῆς πικρίας, τὸ γεννηθὲν ἐν Γαλλίᾳ, ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἐν Ρωσσίᾳ θὰ παραμείνῃ καὶ μετὰ τὴν συνομολόγησιν τῆς εἰρήνης. Αἱ παρατηρήσεις αὗται πρέπει νὰ ἦνε ἀποφασιστικαὶ πρὸς καθορισμὸν τῶν ὅρων τῆς εἰρήνης.

Ἡ Γερμανία θὰ χρήζῃ ἐν τῷ μέλλοντι προστασίας ἐναντίον τῆς ἐχθρότητος καὶ τῶν πόθων ἐκδικήσεως, παλαιῶν καὶ νέων ἐν τε τῇ Δύσει καὶ τῇ Ἀνατολῇ (Γαλλία πρὸς Δ., Ρωσία πρὸς Α.) καὶ πέρα τῆς Μάγχης· τοιαύτη προστασία θὰ εὑρεθῇ μόνον ἐν τῇ αὐξήσει τῆς δυνάμεως αὐτῆς.....

Τὸ ἐξαγόμενον τοῦ πολέμου πρέπει νὰ ἦνε θετικόν, οὐχὶ ἀρνητικόν. . . . . Ἡ ἁπλῆ ἀποκατάστασις τοῦ πρὸ τοῦ πολέμου καθεστῶτος θὰ ἐσήμαινε διὰ τὴν Γερμανίαν οὐχὶ κέρδος ἀλλ' ἀπώλειαν. Μόνον ἂν ἡ δύναμίς μας ἡ πολιτική, ἡ οἰκονομικὴ καὶ ἡ στρατιωτικὴ ἐξέλθωσιν ἐκ τοῦ πολέμου τούτου ἐνισχυομέναι, ὥστε νὰ ὑπερσταθμῶσι τὰ βάρη τῶν αἰσθημάτων ἐχθρότητος, ἅτινα ἐξηγέρθησαν, θὰ δυνώμεθα νὰ ἰσχυριζώμεθα μετὰ συνειδήσεως καθαρᾶς ὅτι ἡ θέσις μας ἐν τῷ κόσμῳ ἐβελτιώθη διὰ τοῦ πολέμου».

Αἱ καθοριζόμεναι προσαρτήσεις ἐνδεικνύονται μετά τινος πεποιθήσεως ὑπὸ τοῦ Πρίγκηπος. Τὸ Βέλγιον, λέγει, πρέπει νὰ κρατηθῇ, ἐκ τῆς προφανοῦς παρατηρήσεως ὅτι ἡ θέσις αὕτη μόνον δύναται νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς ἡμᾶς πραγματικὴν καὶ διαρκῆ προστασίαν ἀπὸ νέων ἐπιθέσεων».

—Οὐδεμία φειδὼ τῆς Γαλλέας

Ἡ Πολωνία πρέπει νὰ κρατηθῇ ἵνα προστατεύηται ἡ Ἀνατολικὴ Πρωσσία, οὐδέποτε ὅμως πρέπει νὰ δοθῇ εἰς αὐτὴν ἀνεξαρτησία, ἐπειδὴ κατὰ τὸ λόγιον τοῦ Βίσμαρκ, ἂν ἡ Πολωνία ἀποκατασταθῇ, «ἐντὸς μιᾶς εἰκοσιπενταετίας θὰ ἐκάμομεν νέαν συμμαχίαν μεταξὺ τῶν τριῶν Αὐτοκρατοριῶν πρὸς νέαν καὶ τετάρτην διανομήν.»

Καὶ οὐ μόνον ἡ Πολωνία πρέπει νὰ γένηται Γερμανικὴ Ἐπαρχία, ἀλλ' ὡσαύτως, ὡς φαίνεται καὶ ἡ ἀχανὴς Οὐκραϊνὴ τῆς Ρωσσίας ὁ σιτοβολών, καὶ τὸ θεμέλιον τῆς βιομηχανίας της».

Πέρα τῶν θαλασσῶν αἱ Γερμανικαὶ Ἀποικίαι πρέπει ν' ἀποδοθῶσι. Εἰς τὴν Ἔγγυς Ἀνατολήν, βεβαίως, ἡ Γερμανία πρέπει νὰ ἔχῃ τὴν Μεσοποταμίαν.

«Ἡ χώρα αὕτη δύναται πάλιν νὰ γένηται παράδεισος, οἷος ἦτο τὸ πάλαι. Ἐὰν τις δύναται νὰ εἴπῃ περὶ ἀπεριορίστων ἀπόψεων ὁπουδήποτε, εἶνε εἰς τὸν Μεσοποταμίαν, οὐ μόνον λόγῳ τῶν Μεσοποταμιακῶν πετρελαιοφόρων ἐκτάσεων, αἵτινες κατὰ τὸ πλεῖστον κεῖνται πλησίον τοῦ σιδηροδρόμου Βαγδάτης, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν. Ἡ ἀνάπτυξις τῶν πόρων τῆς Μεσοποταμίας εἶνε μία τῶν μεγίστων προσπαθειῶν τοῦ μέλλοντος.

«Ἐξετέλεσα διὰ τοῦ σιδηροδρόμου Βαγδάτης ἐπιχείρησιν μετὰ πλήρους συνειδήσεως τῶν ἀπειρομεγέθων ἀπόψεων αἵτινες διανοίγονται ὑπ' αὐτῆς.

Τῆς Γαλλίας δὲν πρέπει νὰ φεισθῶμεν. Ἡ Γερμανία ἔχει ἔτι μᾶλλον «νὰ βελτιώσῃ τὴν στρατηγικὴν θέσιν της . . . ἥτις ἐν τῷ παρόντι καιρῷ εἶνε ἀκόμη οὐχὶ εὐοίωνος.» Καὶ ὁ λόγος; Τὸν χειμῶνα τοῦ 1914—15 ἀνὴρ εἷμπειρος τῶν Γαλλικῶν αἰσθημάτων καὶ συνθηκῶν ἔγραψε. «Τὸ αἴσθημα τῆς Γαλλίας καθ' ἡμῶν κατὰ τὸν Γαλλογερμανικὸν πόλεμον

τοῦ 1870—71 ἔχει τὴν αὐτὴν σχέσιν πρὸς τὰ παθήματα ἡμῶν τῆς σήμερον οἵαν καπνίζουσα καπνοδόχη ἐργοστασίου πρὸς ἡφαίστειον.»

—Ἡ Ἀγγλία ἐνεπαίχθη.

Ὁ Πρίγκηψ Πύλωφ ὑποθηλοῖ ἔτι ὅτι τὸ ἔργον κατὰ τῆς Ἀγγλίας ἐγένετο. Ἐπιχαίρει διὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἐνέπαιξεν αὐτὴν καὶ τὴν ἐκράτησεν ἡσυχον ἐνῷ τὰ Γερμανικὰ Τρῆτνοτ ἐναυπηγοῦντο. Παραδέχεται ὅτι ἡ «κυκλωτικὴ πολιτικὴ» δι' ἧς συνήθιζε νὰ κατηγορῇ σύτήν, ψευδῶς, ἐγκατελείφθη τῷ 1909. Δηλοῖ—καὶ διὰ τούτου κατασυντρίβει πάντας τοὺς Γερμανοὺς ἀπολογητὰς—ὅτι «ἐδὲν ἐχώριζον ἡμᾶς ἀπεγνωσμένως συγκρουόμενα συμφέροντα ἀπὸ τῆς Ἀγγλίας ἢ καὶ τῆς Ρωσίας μέχρι Αὐγούστου τοῦ 1914.»

Παραδέχεται ὅτι δὲν ὑπῆρχε σκιὰ συμμαχίας μεταξὺ Γαλλίας καὶ Μ. Βρεττανίας καὶ μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ρωσσίας πρὸ τοῦ πολέμου. Παραλείπει τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Πέτμαν Χόλβεγ μετὰ θελκτικῆς ἀδιαφορίας.

Ὁ μύθος ὅτι ἡ Γερμανία ἔδει νὰ πολεμήσῃ τῷ 1914 ἵνα μὴ μετ' ὀλίγα ἔτη καταβληθῇ, ὑφίσταται ὡσαύτως ἀβαρίαν.

* * *

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ—ΒΑΓΔΑΤΗ

—Ἡ Μεσοποταμία διὰ τὴν Γερμανίαν.

Ἐκφραστικαὶ καὶ διαφωτιστικαὶ εἶνε αἱ ὀλίγαι ἄνωθι γραμμαὶ τοῦ Πύλωφ περὶ τῆς Μεσοποταμίας, ἤδη ἐπὶ τῇ περατώσει τῆς μεγάλης σήραγγος εἰς τὸν Ταῦρον μεταφέρομεν ἐκ τοῦ Λονδινείου «*Daily Mail*» τὰ ἑξῆς:

Διὰ τῆς διατρήσεως σήραγγος διὰ τῶν ὀρέων τοῦ Ταύρου οἱ Γερμανοὶ κατέβαλον τὸ τελευταῖον φυσικὸν πρόσκομμα ἐπὶ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἀπὸ Βερολίνου μέχρι Βαγδάτης. Μῆνές τινες θὰ παρέλθωσι μέχρι οὗ ἡ σήραγξ καταστῇ κατάλληλος εἰς τὴν κοινὴν χρῆσιν, ἀλλ' ὅταν συμπληρωθῇ, τὸ ταξείδιον ἀπὸ Βερολίνου εἰς Βαγδάτην θὰ συντομευθῇ μεγάλως. Αὕτη εἶνε ἡ τελευταία μεγάλη σήραγξ ἐπὶ τῆς γραμμῆς ταύτης. Ἡ διὰ τῆς ὀροστοιχίας τοῦ Ἀμανοῦ συνετελέσθη τῷ π. ἔτει 1915.

Τὸ ὅλον μῆκος τοῦ σιδηροδρόμου Βαγδάτης ἐν Μ. Ἀσίᾳ, ἀπὸ Χαϊδὰρ Πασᾶ, ἔναντι τῆς Κων)πόλεως, μέχρι Βαγδάτης εἶνε 1500 ἀγγλ. μίλια. Ἡ ἀκριβὴς εἰς μίλια ἀπόστασις, ἥτις μέλλει νὰ συμπληρωθῇ—μεταξὺ Ρᾶς—ἔλ—Ἄϊν, ἀνατολικῶς τοῦ Χαλεπίου καὶ τῆς Βαγδάτης—δὲν εἶνε γνωστή. Ὁ ἐχθρὸς ἐγένετο πολὺ δραστήριος ἐπισπεύσας τὴν κατασκευὴν τῆς γραμμῆς, καὶ εἶνε πιθανὸν τὸ ὑπολοιπόμενον διάστημα δὲν ὑπερβαίνει τὰ 200 μίλια ἐπὶ χώρας ἥτις δύναται νὰ διατρέχηται εὐχερῶς ὑπὸ αὐτοκινήτων ὀχημάτων.

Ἡ κατασκευὴ τοῦ σιδηροδρόμου τούτου καὶ τῶν διακλαδόσεών του, ὧν ἡ κυριωτέρα διήκει νοτίως τοῦ Χαλεπίου διὰ Ἀμμασκοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ εἰς τὰ Αἰγυπτιακὰ σύνορα, μετ' ἄλλης τινὸς γραμμῆς διερχομένης νοτίως τῆς Νεκρᾶς Θαλάσσης εἰς Μέκκαν, ὑπῆρξεν ὁ σκοπὸς τῆς Γερμανικῆς πολιτικῆς κατὰ τὰ τελευταῖα εἴκοσιν ἔτη.

«Ἡ Γερμανία, ἔγραψεν ὁ Δρ Βίντερστέττεν, Γερμανικὴ αὐθεντία, ἕνα σκοπὸν καὶ πόθον ἔχει—Βερολῖνον—Βαγδάτην». Ὁ Δρ Ρόρπαχ ἐξῆρεν ὅτι ἀπειλεῖ αὕτη σύναμα Αἴγυπτον καὶ Ἰνδικὴν διὰ τοῦ Περσικοῦ Κόλπου.

Ἡ γραμμὴ πρὸς τὴν Αἴγυπτον ἔχει συντελεσθῇ ἤδη μέχρι ἀποστάσεώς τινος πέρα τῆς Βεερσεβᾶ, ὥστε ὅταν ἡ σήραγξ τοῦ Ταύρου ἀνοιγῇ εἰς τὴν ἐμπορίαν, θὰ ἦνε δυνατὸν ὁ Γερμανὸς νὰ μεταβαίνῃ ἀπὸ Βερολίνου εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Σινᾶ ἐπὶ συνεχοῦς σιδηροδρόμου, διακοπτομένου μόνον ὑπὸ τῆς διασταυρώσεως τοῦ Βοσπόρου.

Τὸ στρατιωτικὸν ἀποτέλεσμα τῆς νέας σήραγγος εἰς τὸν παρόντα πόλεμον θὰ ἦνε ὅπως εὐκολύνῃ τὴν μεταφορὰν στρατευμάτων καὶ τηλεβόλων ἀπὸ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ εἰς τὸ Ἀσιατικὸν ἢ τὸ Αἰγυπτιακὸν μέτωπον ἢ τὰ νάπαλιν καὶ ὅπως καταστήσῃ τὴν προμήθειαν πυρομαχικῶν εἰς τὰς ἐγθρικὰς δυνάμεις ἐν Ἀρμενίᾳ, Μεσοποταμίᾳ ἢ Συρίᾳ πολλῷ εὐκολωτέραν. Ἐλλόεσις μετὰ δυνάμεως ἰσχυρᾶς κατὰ τῆς Αἰγύπτου ὑπῆρξε πάντοτε μία Γερμανικὴ μέριμνα.

Ἡ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΜΗΤΗΡ ΚΑΙ ΤΡΟΦΟΣ ΤΟΥ ΔΟΥΛΕΥΟΝΤΟΣ ΓΕΝΟΥΣ

[Ἐκ τοῦ ἑτέρου διακεκριμμένου περιοδικοῦ «Ἐκκλησιαστ. Φάρος» τῶν Πατριαρχείων Ἀλεξανδρείας μεταφέρομεν ὧδε ὡραῖον καὶ διδακτικὸν πρόλογον τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτου κ. Πολυκάρπου Συν[illegible] αὐτοῦ συντεθεῖσαν καὶ ἐν τῇ εἰρημένῃ περιοδικῷ δημοσιευομένην βιογραφίαν μεγάλων διδασκάλων τοῦ Γένους Ἀνθίμου Γαζῆ, Γρηγορίου Κωνσταντᾶ καὶ Νεοφύτου Βάμβα, συνοψίζοντα διὰ γραμμῶν ἁδρῶν τὴν σωτηριώδη καὶ θαυματουργὸν δρᾶσιν τῆς Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας πρὸς ἀναμόρφωσιν καὶ ἀναγέννησιν τοῦ δουλεύοντος καὶ χειμαζομένου Γένους ἡμῶν.]

«Ἀπὸ τῆς ἀποφράδος ἐκείνης ἐποχῆς τῆς ἁλώσεως «τῆς προκαθεζομένης τῶν πόλεων», τῆς Κ)πόλεως, σκότος βαθύτατον ἀμαθείας ἢ ἀθλιότητος ἐφηπλώθη παντοχοῦ τῆς ὑποδουλωθείσης Ἑλλάδος. Τὰ μεγαλώνυμα καὶ πολυώνυμα τεμένη τῶν Μουσῶν ἐκλείσθησαν ἢ ἠρημώθησαν καὶ οἱ Ἕλληνες διήρχοντο ἡμέρας πονηρὰς, ἀναμένοντες ἐν Ἰωβείῳ ὑπομονῇ τὸν χρόνον τῆς ἀναστάσεως τοῦ πολυπαθοῦς Γένους. Ἐπὶ δὲ τῶν ἐρειπίων τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας ἱδρύθη ἡ Τουρκικὴ βαρβαρότης καὶ κακοδαιμονία, ἥτις δσημέραι ἐπεκείνετο. Διὰ τοῦτο πολλοὶ Ἕλληνες, φεύγοντες τὴν τυραννίαν ἀπῆλθον εἰς ξένας χώρας καὶ δὴ εἰς τὴν Ἰταλίαν, εἰς ἣν μετέδωκαν τὰ Ἑλληνικὰ Γράμματα, δι' ὧν ἀνεγεννήθη ὁ Εὐρωπαϊκὸς κόσμος. Ὁ διάσημος Ἰταλὸς ποιητὴς Δεοπόρδης λέγει: «Οἱ Ἕλληνες, ἐλεύθεροι μὲν ὄντες καὶ αὐτόνομοι διέθρεψαν τὴν Ἑλληνικὴν παιδείαν καὶ ἡμέρωσαν πᾶσαν τὴν Ἀσίαν καὶ Λιβύην, ὑποδουλωθέντες δ' ἐγένοντο πάλιν διδάσκαλοι τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν.» Ἀλλ' ἂν οἱ Ἕλληνες ὠφέλησαν σπουδαίως τὸν Εὐρωπαϊκὸν κόσμον, ἡ κατάστασις τῆς Ἑλλάδος ἦτο, ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν, ἀθλία, μάτην ἀναμενούσης βοήθειαν ἀπὸ τῶν χριστιανικῶν Κρατῶν κατὰ μικρὸν δὲ ἤρξαντο νὰ ἱδρύωνται Σχολεῖα πολλαχοῦ ὑπὸ τὴν ἀμφιλαφῆ προστασίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τὸ ὁποῖον ἐπροστάτευσε καὶ ἐκαλλιέργησε τὰ Ἑλληνικὰ Γράμματα καὶ τὴν Παιδείαν.

Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, ἥτις ἐν μέσῳ δεινῶν πειρατηρίων καὶ διώγμῶν διετήρησεν ἀνόθευτον καὶ καθαρὰν τὴν θεόπεμπτον διδασκαλίαν τοῦ Ἐσταυρωμένου, ἀπέβη καὶ ἡ σωτηριώδης κιβωτὸς τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἐθνικῶν παραδόσεων καὶ εἰς ταύτην, ὡς εἰς ἄσυλον, κατέφευγον οἱ δυστυχεῖς Ἕλληνες εὑρίσκοντες παρηγορίαν τινὰ καὶ ἐνίσχυσιν. Ἀληθῶς καὶ ὁ ἱερὸς κλῆρος εὑρίσκετο ἐν ἀμαθίᾳ καὶ ἐν πενίᾳ, ἀλλὰ πεπληρωμένος φλογερᾶς πίστεως καὶ ἀφωσιωμένος εἰς τὴν θρησκείαν τοῦ Ἰησοῦ, συνεκράτησε τὸν λαὸν ἐν τῇ πίστει τῶν Πατέρων του καὶ παρηγόρει εἰς τὰς παντοίας θλίψεις τῶν δούλων Ἑλλήνων. Αὐτοὶ οἱ ρακόδυτοι καὶ δυστυχεῖς λειτουργοὶ τῆς θαυμαστείας ἐδίδασκον ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν εἰς τοὺς Ἑλληνόπαιδας, αὐτοὶ ἐκ τοῦ ζῶντος παραδείγματος οἱονεὶ θείαν τινὰ λαμπηδόνα περιβεβλημένοι ἐθέρμαινον τοὺς δούλους Ἕλληνας.

«Ἱερεῖς καὶ Μοναχοί, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἐδίδασκον τὴν νεολαίαν παρὰ τοῖς ναοῖς ἢ ἐν τοῖς οἴκοις των Βλία εἰς χρῆσιν ἦσαν τὰ Πινακίδια ἢ Πίνακες ἐκ χάρτου μικροῦ, διπλούμενοι πολλάκις καὶ δέρματι τυλισσόμενοι, ἐν οἷς ἐγράφοντο τὰ στοιχεῖα τοῦ Ἀλφαβήτου, αἱ συλλοβαὶ καὶ αἱ λέξεις ἀκολούθως ὁ Ὀκτώηχος τοῦ Δαμασκηνοῦ, τὸ Ψαλτήριον, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Μηνάϊον. Ἀλλὰ οὐν τῷ χρόνῳ τὰ Σχολεῖα ηὐξήθησαν παντοχοῦ, καὶ ἱδρύθησαν πολλαχοῦ. Ἀνώτερα Ἐκπαιδευτήρια κυρίως ἱδρύθησαν ἀπὸ τῶν μέσων τῆς μετὰ καὶ δεκάτης ἑκατονταετηρίδος.

Εἰς τοῦτο συνετέλεσαν καὶ ἄλλα καὶ δὴ τὸ ἐμπόριον, ἕνεκα τοῦ ὁποίου πολλοὶ Ἕλληνες μετέβησαν εἰς πολλὰς τῆς Εὐρώπης χώρας, ἔνθα κεφαλαιοῦχοι ἵδρυσαν ἐμπορικὰ καταστήματα καὶ ἤρξαντο συνιστάμεναι κοινότητες τῶν Ὀρθοδόξων Ἑλλήνων.

Οὕτω δὲ αὐτοὶ οἱ Ἕλληνες ἐν Εὐρώπῃ εἰργάσθησαν πολλαχῶς εἰς τὴν ἀναζωπύρωσιν τῆς παιδείας καὶ τὴν διάδοσιν βιβλίων εἰς τὸν διψῶντα μαθήσεως Ἑλληνικὸν λαόν, οὗ ὁ χαρακτὴρ κυρίως εἶνε ἡ φιλομάθεια (Πλατ. Πολιτ. Δ. 11). Πάμπολλοι νέοι καὶ κληρικοὶ ἐσπούδασαν εἰς τὰ σοφὰ τῆς Δύσεως Πανεπιστήμια· οὗτοι ἐπιστρέφοντες εἰς τὴν δούλην πατρίδα των διέδιδον τὰ φῶτα τῆς ἀμφιλαφοῦς των παιδείας. Τοὺς τότε πρώτους ταπεινοὺς διδασκάλους διεδέχθησαν ἄνδρες ἐπιστήμονες, οἵτινες ἐνεπνέοντο ὑπὸ τῆς λατρείας τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος καὶ ὑπὸ θερμῆς πίστεως εἰς τὸ μέλλον τῆς πατρίδος. Καὶ αὐτὰ δὲ τὰ Ἀνώτερα Ἐκπαιδευτήρια διηύθυνον τὸ πλεῖστον κληρικοί, οἵτινες, ὑπὸ τὸ πιναρὸν ράσον, εἶχον θερμουργὸν ψυχὴν καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὸ καθῆκον.

Οἱ γενναῖοι οὗτοι διδάσκαλοι, κληρικοὶ τε καὶ λαϊκοί, συνετέλεσαν εἰς τὴν διάδοσιν τῶν φώτων τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας καὶ δὴ καὶ μάλιστα κατὰ τὸν ΙΗ' καὶ ΙΘ' αἰῶνα. Ἡ παιδεία αὕτη ἐξήγειρε τὸ ἐθνικὸν φρόνημα τῶν Ἑλλήνων καὶ τὴν ἀκράδαντον πεποίθησιν τῆς ἀναστάσεως τοῦ Ἔθνους. Διὰ τοῦτο εἶνε ἄξιοι θαυμασμοῦ καὶ τιμῆς οἱ ἥρωες ἐκεῖνοι διδάσκαλοι, οἵτινες, ἐν στερήσει καὶ πενίᾳ ἐδίδασκον καὶ διέπλαττον τὰ ἤθη καὶ, δίκην προφητῶν, ἐνεθουσίων τοὺς Ἕλληνας εἰς μέλλον αἰσιώτερον. Αὐτοὶ εἶνε ὑψηλότεροι καὶ εὐγενέστεροι τῶν λεγομένων ἐκείνων ἡρώων, οἵτινες πληροῦσι τὴν γῆν αἱμάτων καὶ δακρύων, διότι ἀποβλέπουν εἰς πράξεις μεγάλας μὲν δοκούσας καὶ γαύρους, πράγματι δὲ ὠμὰς καὶ θηριώδεις, γιγάντων βίας στυγερὰς, ὅσας ἔρως ἐξάπτει δοξομανίας. Μεταξὺ τῶν ἡρώων τούτων διδασκάλων ἔξοχον θέσιν κατέχουσι καὶ οἱ διάσημοι κληρικοὶ Ἄνθιμος Γαζῆς, Γρηγόριος Κωνσταντᾶς ἐκ τοῦ Πηλίου τῆς Θεσσαλίας καὶ ὁ Νεόφυτος Βάμβας ἐκ τῆς εὐάνδρου Χίου. Τούτων τὴν βιογραφίαν καὶ καθόλου τὴν ἐθνωφελῆ δρᾶσιν ἔγνωμεν νὰ ἐξετάσωμεν ἐν συντόμῳ.

Σημ. Εἰς τὸν φωτισμὸν τοῦ Γένους εἰργάσθη ἐπὶ τοῖς καὶ ἄλλη, ἡ ἀριβώλαξ Θεσσαλία, εἰ καὶ ὑπέστη περισσοτέρας ἡ ἄλλη Ἑλληνικὴ χώρα καταδρομάς. Πολλαχοῦ ταύτης ἱδρύθησαν Σχολεῖα, ὡς ἐν Ζαγορᾷ, Μηλεαῖς, Ἀμπελακίοις, Τυρνάβῳ, Τσαριτσαίνῃ καὶ ἀλλαχοῦ. Πάμπολλοι δὲ Θεσσαλοὶ ἦσαν λόγιοι, κληρικοί τε καὶ λαϊκοί, ὧν τινες ἀνῆλθον τὰ ὑπατα ἀξιώματα τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐκ τῆς Θεσσαλίας κατήγοντο, πλὴν τοῦ πρωτομύστου καὶ πρωτομάρτυρος τῆς Ἑλληνικῆς Παλιγγενεσίας, Ἀνάκιος μοναχὸς ἐκ τοῦ χωρίου Γοβίτσα τοῦ Φαναρίου, Ἀλέξανδρος ἐκ Ραφάνης, Ζήσης Κάβουρας ἐξ Ἀμπελακίων, Ἀναστάσιος Γόρδιος καὶ Κωνσταντῖνος Κούμας, Ἄνθιμος Γαζῆς, Γρηγόριος Κωνσταντᾶς καὶ Δανιὴλ Φιλιππίδης ἐκ Ἀγριάς τοῦ Πηλίου, Δανιὴλ Μάγνης ἐξ Ἀγ. Λαυρεντίου, Διονύσιος Πόρρος ἰατροφιλόσοφος καὶ ἀρχιμανδρίτης Κωνστ. Οἰκονόμος καὶ Στέφ. Οἰκονόμος, Θεόκλητος Φαρμακίδης ἰερεύς, Στέφανος Κομμητᾶς καὶ ἄλλοι πολλοί. Ἐκ Θεσσαλίας ἦσαν ἢ ἐν αὐτῇ εἰργάσθησαν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ ἐμαρτύρησαν πολλοὶ καὶ δὴ ἀνώτεροι κληρικοί, ὧν ἔξοχει Διονύσιος ὁ Τρικκαίος, ὁ φιλόσοφος ὀνομαζόμενος ἢ ὑπὸ τῶν τυράννων τότε Σκυλόσοφος.

Ο ΜΕΓΑΣ ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ ΤΗΣ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΩΣ

—Μικρὸς μὲν τὸ δέμας ἀλλὰ μαχητής!

Τῆς εἰρήνης τὸ σάλπισμα ὅπερ ἠχησε διὰ μέσου τοῦ δαιμονιώδους ὀρυμαγδοῦ τοῦ τρομερωτάτου πολέμου εὐάρεστον πάντως ἐπροξένησεν ἐκπληξιν εἰς ἅπαντα τὸν πεπολιτισμένον κόσμον καὶ ἰδία εἰς τὰ ἐμπόλεμα ἔθνη, παρὰ τὰς ἀντιθέτους διακηρύξεις τῶν Συμμαχικῶν ἀνακτοβουλίων, μάλιστα δὲ πάντων τὸ μικρὸν ἀλλ' ἐξόχως ἡρωϊκὸν Βέλγιον θὰ ἐσκίρτησεν ὑπὸ τὸ πέλμα τοῦ κατακτητοῦ του.

Δὲν γνωρίζομεν πῶς θὰ κρίνῃ ἡ ἱστορία ἀπὸ ἀπόψεως πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς τὸν βασιλέα Ἀλβέρτον, μὴ στέρξαντα νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν διάβασιν τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ, ὑπείκων εἰς τὴν βίαν καὶ διαφυλάττων τὴν χώραν καὶ τὸν λαόν του ἀπὸ τοσαύτης καὶ τηλικαύτης καταστροφῆς καὶ καταπιέσεως, εἶνε ὅμως βέβαιον ὅτι διὰ τῆς ἡρωϊκῆς ἀντιστάσεώς του ἀνέκοψε τὴν θυελλώδη ὁρμὴν τῶν Γερμανικῶν φαλάγγων καὶ παρέσχε καιρὸν εἰς τὴν καταπλαγεῖσαν Γαλλίαν νὰ συνέλθῃ καὶ νὰ συντάξῃ τὰς δυνάμεις αὐτῆς, ὥστε ν' ἀντιταχθῇ καὶ ἀνακόψῃ τὴν νικηφόρον πορείαν τῶν Γερμανῶν πρὸς τοὺς Παρισίους. Ἡ νίκη παρὰ τὸν ποταμὸν Μάρνην ἀνήκει ἐξίσου εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ τὸ Βέλγιον. Διὰ τῆς νίκης ταύτης ὁ μικρὸς μὲν τὸ δέμας ἀλλὰ κρατερὸς αἰχμητὴς σύμμαχος ἀνταπέδωκε εἰς τὴν Γαλλίαν τὴν κατὰ τῶν Ὀλλανδῶν νίκην ἐν Ἀμβέρσῃ καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτοῦ ἐφεξῆς.

Τὸ Βέλγιον, ἅμα τῷ χωρισμῷ του ἀπὸ τῆς Ὀλλανδίας ηὐτύχησε νὰ ἔχῃ Βασιλέα τὸν Λεοπόλδον Α', ἐκ τοῦ δουκικοῦ Φραγκίσκου Σαξκοβοῦργου Σαλφέλδου, πεπροικισμένον δι' ἐξαιρετικῶν προσωπικῶν, πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρετῶν.

Γεννηθεὶς οὗτος τῷ 1790, ἐν ἀρχῇ τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως, ἀνετράφη καὶ ἀνεπτύχθη ἐν μέσῳ τῆς θυελλης ἥτις διὰ τοῦ Μ. Ναπολέοντος ἐξηπλώθη ἀνὰ τὴν Εὐρώπην καὶ ὑπάρχων ἐκ παίδων στρατιώτης ἀνεδείχθη ὑπὸ Αἰκατερίνης Β' τῆς Ρωσσίας ταγματάρχης τῶν Ρώσσων θωρακοφόρων μετὰ τὴν ὀλεθρίαν εἰς τὸν Μ. Ναπολέοντα ἐκστρατείαν κατὰ τῆς Ρωσίας τῷ 1812 ἀνέλαβεν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν καὶ ὡς ἀρχηγὸς τῶν θωρακοφόρων ἱππέων ἐπολέμησεν εἰς διαφόρους κατὰ τῶν Γάλλων καὶ τοῦ Ναπολέοντος μάχας διακριθεὶς ἐπ' ἀνδρείᾳ ἅμα καὶ στρατιωτικῇ ἀρετῇ, ὑπῆρξε δὲ εἰς τῶν μετασχόντων τῆς ἐπιδεικτικῆς καὶ θριαμβευτικῆς εἰς Παρισίους εἰσόδου τῶν ἀντιπάλων νικηφόρων στρατιῶν κατὰ τοῦ Μ. Ναπολέοντος μετὰ τὴν ἐν Βατερλῷ καταστροφὴν τούτου.

Διαπρεπὴς ἐπὶ κάλλει καὶ διάσημος ἐπὶ πολεμικῇ ἀρετῇ καὶ δόξῃ κατέκτησε κατά τινα ἐπίσκεψίν του ἐν Λονδίνῳ τὴν καρδίαν τῆς μονογενοῦς θυγατρὸς τοῦ Γεωργίου Δ' τῆς Ἀγγλίας, ἣν καὶ ἐνυμφεύθη ἀλλ' ἐλάχιστα διήρκεσεν ἡ ἄρρητος συζυγικὴ εὐτυχία ἧς ἐγένετο ἄξιον τὸ ὑπέροχον ζεῦγος, φθόνῳ μοχθηροῦ τινος δαίμονος.

Ἔζησεν ἐν χηρείᾳ ἐπὶ 10 ἔτη περίπου, ἀσχολούμενος εἰς μελέτας καὶ παντοίας πνευματικὰς ἐνασχολήσεις, ὅτε ἡ ἀπὸ τῆς τέφρας αὐτῆς ἀναγεννηθεῖσα Ἑλλάς, μετὰ τὴν τρομερὰν ἀλλ' ἔνδοξον ἑπταετῆ ἐπανάστασιν, ἀπετάθη πρὸς τὸν ἐπίλεκτον ἡγεμονίζην προσφέρουσα τὸ αἱμόραντον στέμμα καὶ σκῆπτρον, καὶ τὴν αἱματοβαθῆ πορφύραν ὑπερ χιλιετοῦς καὶ ἐνδοξοτάτης βασιλείας.

Ὁ Λεοπόλδος ἐκ νεότητος ζήσας ἐν τιμαῖς καὶ λαμπρότητι εὐμενῶς ἀπέβλεψε πρὸς τὸ νεώτατον Ἑλληνικὸν Βασίλειον, ἀλλὰ μετὰ λογισμοῦ θεικοῦ καὶ πρακτικοῦ εὗρεν ὅτι, οἷον εἶχε καταρτίσει αὐτὸ ἡ ἀντιζηλεία τῶν Προστατίδων Δυνάμεων, θὰ ἦτο ἀνίκανον νὰ σταδιοδρομήσῃ ἐλεύθερον καὶ ἀσφαλές, κινδυνεῦον ἰδίᾳ ἀπὸ τοῦ πείσμονος Σουλτὰν Μαχμούτ καὶ δὲν θὰ ἐπήρκει εἰς τὰς οἰκονομικὰς ἀνάγκας του ἐκ τῆς ἠρημωμένης καὶ κατετραμμένης χώρας. Ἐζήτησεν ἐπαρκῆ ἐπέκτασιν τοῦ Βασιλείου πρὸς βορρᾶν καὶ τὴν προσάρτησιν τῆς Κρήτου τούτοις, καὶ ἐπὶ τινῆς ἐγγύησιν κατὰ πάσης ἀφαλείας ἀπὸ τῆς Τουρκίας καὶ δάνειον ἐπαρκὲς διὰ τὰς ἀπείρους καὶ ἐπιτακτικὰς ἀνάγκας τῆς πυρικαύστου ταύτης χώρας κατοικουμένης ἰδίᾳ ὑπὸ χηρῶν καὶ ὀρφανῶν.

Μὴ τυχὼν ὅμως τῶν αἰτημάτων καὶ τῶν συστάσεων του ἀπέρριψε στέμμα, ὅπερ ὅσον καὶ ἂν ἐφαίνετο πενιχρὸν ἐπὶ κεφαλῆς τόσον συνετῆς καὶ μεγαλοπράγμονος ἠ' ἀνέδιδε ταχέως μοναδικὴν λάμψιν, καὶ ἡ ἀναγεννηθεῖσα Ἑλλὰς ἐστερήθη ἡγεμόνος ἀρίστου.

Μετὰ ἔτινα τῇ 1831, συνετελέσθη, μετὰ αἱματηρὰν ἐπανάστασιν ὁ διχασμὸς τῶν Κάτω Χωρῶν εἰς τὴν Ὀλλανδίαν καὶ τὸ Βέλγιον, καὶ ἡ τελευταία αὕτη χώρα ἀνεκηρύχθη ὑπὸ τοῦ ἐν Λονδίνῳ συνεδρίου τῇ 14 Ἀβρίου 1830 εἰς Βασίλειον καὶ τῇ πρωτοβουλίᾳ τῆς Ἀγγλίας ἐξελέγη Βασιλεὺς αὐτοῦ ὁ τότε πρίγκηψ Λεοπόλδος Σαξοβοῦργος, γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ τοῦ Βασιλέως τῆς Μ. Βρεττανίας Γεωργίου Δ'.

Ὅπως διὰ τὴν Ἑλλάδα, ὁ προνοητικὸς καὶ μετρὸς ἡγεμονίδης ἐπεδίωξεν ὅπως ἐξασφαλίσῃ ὑπὲρ τοῦ Βελγίου πλεονεκτήματά τινα πρὸς τὴν πρόοδον αὐτοῦ ἀναγκαῖα, ἄτινα ὅμως μετὰ ἀτυχῆ πόλεμον πρὸς τὴν Ὀλλανδίαν ἀπώλεσε διὰ παντὸς, καὶ ἐφεξῆς ἀφιερώθη ὁλοψύχως εἰς τὴν προαγωγὴν περὶ πάντα τοῦ λαοῦ, εὑρεθὴς πρὸ μεγίστων καὶ πολλαχῶν δυσχερειῶν, πρὸ τῶν ὁποίων πᾶς ἄλλος ἡγεμὼν θὰ ἀπεθαρρύνετο καὶ θὰ ἀπέκαμνεν. Ἠδυνήθη μετὰ θαυμαστῆς καρτερίας, νοημοσύνης καὶ ἀφοσιώσεως νὰ ὑπερβάλῃ ἀντιθέσεις φυλετικάς, θρησκευτικάς, πολιτικὰς καὶ ἄλλας καὶ κατώρθωσεν ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν ν' ἀναδείξῃ τὸ Βέλγιον πρότυπον εὐνομίας, τάξεως, ἀσφαλείας καὶ προόδου ἐν μέσῳ τοῦ συνεχῶς συνταραττομένου κόσμου ὑπὸ τῶν συνεχιζομένων ἔτι ἀντικτύπων ἀνὰ τὴν Εὐρώπην τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως καὶ τῶν Ναπολεοντείων πολέμων.

Γεωργία, ἐμπορία, βιομηχανία, παιδεία παντοδαπὴς προσέλαβον ὑπὸ τὴν συνετὴν καὶ ὀξυδερκῆ βασιλείαν τοῦ Λεοπόλδου Α' πρωτοφανῆ ἐπίδοσιν καὶ ἀνέδειξε τὸν Βελγικὸν λαὸν ἕνα τῶν πρώτων τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου.

Δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ἂν καὶ ὡς Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος θὰ κατώρθου ὅσα ἐν Βελγίῳ. Τὸ Βασίλειον τοῦτο κηρυχθὲν οὐδέτερον ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν τότε δυνάμεων ἀπερίσπαστον ἐπεδόθη εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἀναδιοργάνωσιν καὶ τὴν εὐημερίαν αὐτοῦ. Τοῦτο δὲν ἠδύνατο νὰ συμβῇ ἐν Ἑλλάδι, ἥτις ἀπετέλει τμῆμα μόνον τῆς ὅλης Ἑλλάδος, οἷον ἐπέβαλον εἰς τὸν Ἑλληνισμὸν τά τε ἱστορικὰ καὶ τὰ ἐθνολογικὰ δίκαια; δὲν ἦτο δὲ δυνατὸν νὰ ἐπικρατήσῃ παρὰ τῷ Ἑλληνισμῷ ἠρεμία καὶ εἰρήνη ἐφόσον τὰ τρία τέταρτα αὐτοῦ διετέλουν ὑπὸ ξένην τυραννίδα, καὶ τὸ μικρὸν Ἑλληνικὸν Βασίλειον δὲν ἐγένετο δι' ἑαυτὸ, ἀλλ' ὡς στρατόπεδον καὶ ὁρμητήριον πρὸς παλινόρθωσιν τῆς μεγάλης Βυζαντινῆς Ἑλλάδος.

Τὸ Βέλγιον σπαίρει σήμερον ὑπὸ τὸ βαρὺ πέλμα τοῦ Γερμανοῦ νικητοῦ καὶ ἡ Ἑλλὰς ταλαιπορεῖται ὑπὸ δυσχερειῶν καὶ δεινῶν ἐκ πολιτικῆς ἀβουλίας καὶ κακοβουλίας ἐνίων.

Ὁ βασιλεὺς τοῦ Βελγίου Ἀλβέρτος ἔγνω ὅπως ἀντιτάξῃ βίαν εἰς τὴν παραβίασιν τῆς οὐδετερότητος τοῦ Βελγίου ὑπὸ τῶν Γερμανῶν στρατιωτῶν καὶ εἶδε τὴν χώραν του ἡρωϊκῶς μὲν ἀγωνισθεῖσαν ἀλλὰ καὶ περιπεσοῦσαν εἰς μεγάλας πολεμικὰς συμφοράς. Δύναται ὅμως καὶ ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ χώρα του νὰ καυχῶνται ὅτι διὰ τῆς ἡρωϊκῆς πόλεως τῶν ἔσωσεν τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τοῦ Γερμανικοῦ δεσποτισμοῦ, καὶ ἐγένοντο ἄξιοι τῆς ἀϊδίου εὐγνωμοσύνης τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου.

Ὑπὸ ἄλλας ὅλως περιστάσεις διατελοῦσα διὰ στιβαρᾶς χειρὸς ἐκρατήθη ἡ Ἑλλὰς μακρὰν τοῦ πολέμου ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ ἐσώθη ἀπὸ βεβαίας καταστροφῆς.

Εὐχόμεθα εἰς τὸ Βέλγιον πλήρη ἀποκατάστασιν καὶ εἰς τὴν φιλτάτην Ἑλλάδα τὴν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῶν σημερινῶν δυσχερειῶν αὐτῆς καὶ τὴν ἐν τῷ μέλλοντι ἀδιάπτοτον ἐργασίαν καὶ πρόοδον πρὸς πραγματοποίησιν τῶν πανελληνίων ἰδεωδῶν.

Ἐν Λευκωσίᾳ.

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΛΕΟΝΤΙΑΔΟΥ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκία κειμένη κατὰ τὴν ἐνορίαν Ἁγ. Ἀντωνίου παραπλεύρως τῆς ο

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΦΙΛΟΜΟΥΣΟΙ ΚΑΙ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΙ ΔΩΡΕΑΙ

ΚΩΝΣΤ. Ζ. ΚΑΛΟΓΕΡΑΣ

Μέγας εὐεργέτης Λάρνακος.

Ἡ γείτων Λάρναξ ἐν εἰλικρινεῖ βοθεῖ πένθει ἐκήδευσε μεθ' ὅλης τῆς δυνατῆς σεμνοπρεπείας ἐπίλεκτον υἱὸν καὶ εὐεργέτην αὐτῆς τὸν ἀοίδιμον

ΚΩΝΣΤ. Ζ. ΚΑΛΟΓΕΡΑΝ

ἀποβιώσαντα ὑπὸ αἰφνιδίας καὶ καραυνοβόλου νόσου τῇ π. Τετάρτῃ ἐν ἡλικίᾳ 65 ἐτῶν.

—Ὁ μεταστὰς ἐτύγχανε εὐφήμως γνωστὸς πολὺ πέρα τῆς πόλεώς του διὰ τὴν ἀγαθοεργὸν καὶ κοινωφελῆ ἐν αὐτῇ δρᾶσιν του. Ἐπὶ δεκάδας ἤδη ἐτῶν ἀφιερώσας εἰς ταύτην τὸν βίον του καὶ ἀναδειχθεὶς ἀληθῶς κοινωφελέστατος, διότι διεχειρίσθη μετὰ μοναδικῆς χρηστότητος, προνοίας καὶ ἐνεργητικότητος τὰ εὐαγῆ καθιδρύματα ἐν Λάρνακι καὶ προήγαγε ταῦτα θαυμασίως οἰκονομικῶς τε καὶ ὑπὸ πᾶσαν ἄλλην ἔποψιν, τὸν ἐνάρετον δὲ καὶ ἀληθῶς χριστιανικὸν βίον του ἐπεσφράγισε διὰ μεγάλης καὶ εὐεργετικωτάτης δωρεᾶς δισχιλίων λιρῶν ὑπὲρ ἀνεγέρσεως νηπιαγωγείου καὶ συντηρήσεώς αὐτοῦ, τοῦθ' ὅπερ καταδηλοῖ τὴν χριστιανικὴν ἀληθῶς ἀγαθότητα τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνδρὸς, ἀγαθότητα τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνδρὸς, ἀναπτυσσαντος τὰ Νήπια, ὡς ὁ Κύριος ἡμῶν, ὁ φωνῶν πρὸς τοὺς μαθητάς του: «Ἄφετε τὰ παιδία ἐλθεῖν πρός με», εἶνε δὲ ἀξιοθαύμαστος τῆς ψυχῆς του ἡ ἔμπνευσις, διότι ἐν τῇ νηπιακῇ ἡλικίᾳ διαπλάσσεται τοῦ ἀνθρώπου ὁ χαρακτὴρ καὶ παρασκευάζεται διὰ τὸν ὅλον βίον του.

Ἀγαθοεργίαι καὶ εὐεργεσίαι τοσοῦτον ἐπίκαιροι καὶ γενναῖαι προκαλοῦσι γενικὴν τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ ἐντεῦθεν διερμηνεύομεν καὶ ἡμεῖς τὴν τῆς ἡμετέρας πόλεως καὶ τῆς Ἑλληνικῆς κοινότητος ἰδίᾳ νοερῶς στέφοντες τὸν νεοσκαφῆ τάφον τοῦ φιλοπάτριδος Ἕλληνος καὶ τοῦ ἐναρέτου χριστιανοῦ μὲ τὰ εὐωδέστερα ἄνθη τῆς γεννησάσης αὐτὸν πατρίδος.

Ἄξιον μνείας γεγονὸς δὲν πρέπει νὰ παραλειφθῇ. Ἐπειδὴ ἐγένετο, ὡς εἴπομεν ἀνωτέρω, αἰφνιδίας καὶ ἀπροσδόκητος ἡ προσβολή, ὁ Κωνστ. Ζ. Καλογερᾶς ἐννοήσας τὸν ἐπερχόμενον θάνατον ἐκράτησε τὴν ψυχὴν διὰ τῶν ὀδόντων του, καὶ διετύπωσε προφορικῶς πρὸς τοὺς παρισταμένους θεράποντας ἰατροὺς καὶ ἄλλους οἰκείους καὶ φίλους τὰς τελευταίας θελήσεις του.

Τὴν προφορικὴν ταύτην διαθήκην, ὑποκειμένην εἰς νομικὴν ἀμφισβήτησιν ἐπεσφράγισε καὶ ἐπεκύρωσεν ἀξίως τῆς εὐγενείας τοῦ ἀδελφοῦ του ὁ κ. Κλεάνθ. Ζ. Καλογερᾶς δηλώσας ὅτι οὐ μόνον πᾶσαι αἱ τελευταῖαι ἐπιθυμίαι τοῦ ἀδελφοῦ του εἶνε δι' αὐτὸν ἀπολύτως σεβασταὶ ἀλλὰ καὶ τὸ ἴδιον μερίδιον καὶ ἡ καταλειφθεῖσα περιουσία του ἐδήλωσεν ὅτι μετὰ τὸν θάνατόν του ἐκχωροῦνται εἰς τὸν Ι. Ναὸν Ἁγ. Λαζάρου πρὸς περίθαλψιν τῶν πτωχῶν κατὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων.

\+ + +

ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ ΦΙΛΟΘΕΟΣ

Εὐεργέτης Πέρα.

Τῇ προπαρελθούσῃ Κυριακῇ ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Φιλόθεος ἐπὶ τῇ ἐπισκέψει εἰς τὴν γενέθλιον αὐτοῦ κώμην Πέρα μετὰ τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου, ὅπου ἔτυχον ἄμφοτεροι ἐνθέρμου δεξιώσεως, ἐδήλωσεν ὅτι κληροδοτεῖ τὴν ὑπολειπομένην αὐτῷ περιουσίαν ἀνερχομένην εἰς ὑπερεκατὸν χιλιάδας λίρας πρὸς ἐκπαίδευσιν ἐν τῷ Γυμνασίῳ τοῦ ἀρίστου ἐκάστοτε Κυπρίου καὶ κατὰ προτίμησιν Περατίτου ἀπόρου μαθητοῦ καὶ ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ Ἀθηνῶν.

Ἡ κώμη Πέρα εἶνε πεπροικισμένη δι' ἀρρεναγωγείου συντηρουμένου ἐκ κληροδοτήματος τοῦ ἐν Καΐρῳ θώσαντος καὶ ἀποβιώσαντος ἀοιδίμου Νικολάου Χριστοφίδου, ἀδελφοῦ τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτου, καὶ διὰ Παρθεναγωγείου συντηρουμένου διὰ κληροδοτήματος τοῦ ἀοιδίμου Θεοδούλου Ἀνδρεάδου ἐν Καΐρῳ ὡσαύτως διανύσαντος καὶ τελευτήσαντος τὸν βίον.

\+ + +

«Φιλάνθρωποι δωρεαί.

Τῶν φιλανθρώπων τὴν προσοχὴν κατ' αὐτὰς δικαίως ἐφείλκυσαν τὰ κατὰ τὴν ἐνορίαν Ἁγ. Ἀντωνίου κοινοτικὰ Ἐκπαιδευτήρια, ὅπου φοιτῶσι τὰ μικρὰ τέκνα τῶν ἀπορωτέρων παρ' ἡμῖν ἐνοριῶν, δι' ἃ ἔχομεν ν' ἀναγράψωμεν πρὸς ταῖς προηγουμέναις νέας φιλανθρώπους δωρεάς.

Ἡ ἀξιότ. Κυρία Ἑλένη Γ. Χριστοδουλίδου συμπληροῦσα τοῦ συζύγου αὐτῆς τὴν φιλάνθρωπον δωρεὰν ἀπέστειλεν ἄλλας 64 πήχεις ὑφάσματος χειμερινοῦ διὰ τὰς ἀπόρους μαθητρίας τοῦ Παρθεναγωγείου, καὶ φιλάνθρωπος συμπολίτης ἀνώνυμος ἄλλ' εὐνόητος 161 πήχεις ὁμοίως πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν.

Ἡ εὐγνωμοσύνη καὶ ἡ δέησις ὑπὲρ τῶν φιλανθρώπων δωρητῶν ἀπὸ στόματος νηπίων ἀποτελεῖ τὴν ἀσφαλεστάτην καὶ ἀρίστην ἀμοιβὴν τῆς φιλανθρωπίας.

ΝΕΑ ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΔΩΔΙΜΩΝ

Ἀπὸ τῆς χθὲς 19)1 Ἰανουαρίου 1917 (ν.ἡ.) ἐτέθη ἐν ἰσχύϊ νέα διατίμησις τῶν ἐδωδίμων ἔχουσα ὡς ἑξῆς:

Ἐλαιόλαδον ἡ ὀκὰ γρ. 15, σησαμόλαδον γρ. 14, ἐλῆες πράσινες γρ. 4, ἐλῆες μαῦρες γρ. 6, ἐλῆες τσακιστὲς γρ. 6, χαλλούμια 16, τυρὶ 15, κουκκιὰ 3, λουβιὰ 5, φασούλια 8, ρουβίθια 4, λουβάνα 3, φακῆ 4, ξηρὰ πιζέλια 4, γάλα πρόβειον ἡ αἰγειον 4 1]2, γάλα ἀγελάδος 5, ξυνόγαλα 4, μακαρόνια 7, βούτυρον ἐντόπιον 35, βούτυρον αἰγυπτιακὸν 42, βούτυρον μαργαρίνη 26, μέλι 9, σάπων Χαριλάου 16, κολοκάσι 2, κραμβιὰ 1, κρομμύδια 1, κρέας βοδινὸν 1ης ποιότητος 10, κρέας πρόβειον (ἐκτὸς τῶν γλυκειῶν τοῦ λαιμοῦ) 14, κρέας χοιρινὸν μὲ λαρδὶ 12, χοιρινὴ πάννα 16, ὀρνιθοπούλια ἡ ὀκὰ γρ. 9, καυσόξυλα 10 παράδες ἡ ὀκά, αὐγὰ 6 γρ. τὴν δωδεκάδα, πετρέλαιον μὲ τὸν τενεκὲν 9 σελ. καὶ 2 γρ., πετρέλαιον μὲ τὸ κιβώτιον σελ. 18, πετρέλαιον μὲ τὴν ὀκὰν 7 1)2 γρ., γάλα τοῦ κουτιοῦ 8 γρ., ζάχαρις ἡ ὀκὰ 12 1)2, ρύζι αἰγυπτιακὸν 5 1)2, ρύζι ἰνδικὸν 3 1)2, ρύζι Γενούης 7, καφὲς ὡμὸς 20, καφὲς κουπανισμένος 28.

Η ΑΓΟΡΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΝ

Ἡ ἀγορὰ χθὲς ἐν Λευκωσίᾳ παρεῖχε θέαμα ἐλαοτραγῳδίας. Τὰ διατιμηθέντα εἰς χαμηλὰς τιμὰς ἐδώδιμα ἐγένοντο ἀνάρπαστα ὑπὸ τῶν πολιορκησάντων τὰ καταστήματα καὶ οἱ μὴ προνοήσαντες μάτην περιήρχοντο τὴν ἀγορὰν ζητοῦντες τοιαῦτα.

Φασόλια καὶ ἄλλα εἴδη ἀπεστάλησαν καὶ ἐφορτώθησαν διὰ τὸ ἐξωτερικὸν, ὥστε ὁ τόπος νὰ στερηθῇ καὶ τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων ἐφοδίων.

ΑΙ ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΚΕΡΑΜΟΙ ΠΡΟΤΙΜΟΤΕΡΑΙ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ

Παρετηρήθη ὅτι κατὰ τὰς ραγδαίας βροχὰς διαρρέουσιν ὅσαι στέγαι φέρουσι κεράμους γαλλικοῦ τύπου, στεγαναὶ δὲ παραμένουσιν ὅσαι καλύπτονται διὰ κεράμων αὐλακωτῶν (κυπρ. χολετροταὶ) καὶ τοῦτο διότι αἱ τελευταῖαι ἐπιτρέπουσιν εὔκολον τὴν κατάρρευσιν τῶν ὑδάτων χειμαρρωδῶν βροχῶν, ἐνῷ αἱ τοῦ γαλλικοῦ τύπου εἶνε σχεδὸν ἐπίπεδοι καὶ ἀβαθεῖς αἱ αὐλάκες αὐτῶν δυσχεραίνουσαι τὸν κατάρρουν καὶ προκαλοῦσαι πλήμμυραν ἐπὶ τῆς στέγης, ὅτε τὸ ὕδωρ κατεισχωρεῖ διὰ τῶν ρωγμῶν. Τὸ μειονέκτημα τοῦτο τῶν Γαλλικῶν κεράμων ἐπιτείνεται ὑπὸ τῆς ἠρέμου κλίσεως τῶν στεγῶν, ὅτε ὁ κατάρρους τοῦ ὕδατος δυσχεραίνεται ἐπὶ πλέον.

Εἰς ἃς χώρας γίνεται χρῆσις κεράμων γαλλικοῦ τύπου αἱ στέγαι εἶνε λίαν ἐπικλινεῖς ἵνα καταρρέῃ ἡ πίπτουσα ἐκεῖ πυκνὴ χιών, ὡς τοῦτο γίνεται διὰ τὰς στέγας τῶν Ἐκκλησιῶν εἰς τὰ ὀρεινὰ διαμερίσματα τῆς Κύπρου.

Ἡ χρῆσις ἄρα κεράμων γαλλικῶν μετὰ κλίσεως ἠρέμου τῆς στέγης εἶνε ἄτοπος, καὶ εἶνε παράδοξον ὅτι ἀρχιτέκτονες ἐπιστήμονες δὲν ὑπέδειξαν τὸ ἄτοπον τοῦτο. Ἐν Ἀθήναις οὐ μόνον αἱ κοιναὶ καὶ μικραὶ οἰκίαι, ἀλλὰ καὶ τὰ μαρμαροπαγῆ μέγαρα πάντα στεγάζονται ὑπὸ κεράμων ἐγχωρίων αὐλακωτῶν, διότι προσαρμόζονται αὐταὶ εἰς τὰς κλιματικὰς συνθήκας τῆς χώρας καὶ διότι εἶνε ἀσυνήθης εἰς τὰς ἡμετέρας χώρας ἡ κατασκευὴ στεγῶν λίαν ἐπικλινῶν.

Ἡ ἄρσις τῆς ἀτοπίας ταύτης καὶ παρ' ἡμῖν ἐπιβάλλεται οὐ μόνον διὰ τὰ μειονεκτήματα, ἅτινα ἐγένοντο αἰσθητὰ πολλάκις μάλιστα δὲ κατὰ τὰς τελευταίας ραγδαίας βροχὰς, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀποφυγὴν ἐξαγωγῆς χρήματος μάτην εἰς τὸ ἐξωτερικὸν, εἶνε δὲ φρόνιμον καὶ συμφέρον νὰ ἐξάγηται ὡς οἷόν τε ὀλιγώτερον χρῆμα νὰ ἐνισχύεται δὲ πᾶσα ἐγχώριος βιομηχανία ἡ βιοτεχνία ἔχουσα πάντα τὰ στοιχεῖα τῆς εὐδοκιμήσεως, καὶ ἡ κεραμευτικὴ τυγχάνει τοιαύτη.

Ἡ Κύπρος ἔκπαλαι ἐγένετο ἡ κατ' ἐξοχὴν καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην χώρα τῆς χρήσεως τῆς κεράμου οὐ μόνον πρὸς στέγασιν τῶν οἰκιῶν ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀγαλματοποιΐαν καὶ ἀνδριαντοποιΐαν, καὶ αὐτοὶ οἱ σαρκοφάγοι τῶν νεκρῶν κατεσκευάζοντο ἐκ κεράμου.

Τὴν ψώραν αὐτὴν τῆς εἰσαγωγῆς κεράμων ἔξωθεν ἔφερον βεβαίως εἰς Κύπρον οἱ περίφημοι μηχανικοὶ καὶ ἀρχιτέκτονες τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰ δημόσια κτίρια. Ἀλλ' εἶνε αὐτοὶ οἵτινες κατασκευάζουσιν οἰκίας ἐν Κύπρῳ ἐν χώρᾳ εὐηλίῳ καὶ ὑποθέρμῳ, κατὰ τὸν ἐν Ἀγγλίᾳ τύπον τῶν *Cottages*, ἀπαράλλακτα ὡς οἱ κάστορες κατασκευάζουσι τὰς καλύβας των ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως των ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ τὸν αὐτὸν καὶ ἀπαράλλακτον τρόπον ὁπουδήποτε γῆς καὶ ἂν ἤθελον εὑρεθῇ.

Ἂς ἐγκαταλειφθῶσιν αἱ ξέναι κέραμοι, ἀκατάλληλοι ὅλως εἰς τὴν χώραν, καὶ ἃς προτιμῶνται κέραμοι ἐγχώριοι, ἐνισχυομένης μιᾶς ἐγχωρίου βιοτεχνίας ἥτις δύναται σὺν τῷ χρόνῳ ν' ἀποβῇ ἀξιόλογος βιομηχανία.

Ο ΚΑΙΡΟΣ

Μετὰ τὰς θυέλλας τῆς προπαρ. Κυριακῆς ἐπεκράτησεν εὐδία σχετικὴ μέχρι τῆς παρελ. Παρασκευῆς, ὅτε κατὰ τὴν νύκτα πρὸς τὸ Σάββατον ἔπνευσε θυελλώδης ἄνεμος μετὰ λεπτῆς παγερᾶς βροχῆς, ἐνῷ εἰς τὴν ὀροσοτοιχίαν τοῦ Τρόοδους καὶ τὰ ὑψηλότερα ὄρη τῶν ἀντηρείδων αὐτοῦ τοῦ Ἀώου ἔπιπτε χιών. Οὕτω τὴν ἐπιοῦσαν ἐθεάθησαν ἐπηργυρωμένα τὰ ὄρη ταῦτα, ἐπηκολούθησε δὲ εὐδία τῷ π. Σαββάτῳ καὶ δι' ὅλης τῆς Κυριακῆς, δι' ἣν ὁ κόσμος ἐξεχύθη ἀθρόος εἰς τοὺς ἐξαισίους περιπάτους τῆς Λευκωσίας.

Χθὲς ὁ καιρὸς ἦτο βροχερὸς πάλιν καὶ βροχαὶ κατέπεσαν διαλειμματικαί, ἐγένετο δὲ ἠπιώτερος.

Οἱ ἐσπαρμένοι ἀγροὶ, χάρις εἰς τὰς βροχὰς καὶ τὴν ὀλιγοήμερον εὐδίαν ἤρχισαν νὰ πρασινίζουν, παρεσχέθη δέ πως καιρὸς πρὸς περαιτέρω σποράν.

Μέχρι τοῦδε ὁ καιρὸς φαίνεται εὐνοϊκώτατος εἴς τε τὴν γεωργίαν καὶ τὴν κτηνοτροφίαν διότι ἐγκαίρως βλαστάνει καὶ ἡ χλόη πρὸς νομὴν τῶν βοσκημάτων.

ΧΑΡΙΣ ΑΧΑΡΙΣ

Μετὰ τὰς βροχὰς ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ παραχωρήσῃ περαιτέρω δάνειον σπόρον καὶ πολλοὶ χωρικοὶ ἔσπευσαν νὰ ἐπωφεληθῶσι τὴν εὐκαιρίαν.

Δυστυχῶς ὅμως ἡ εἰδικὴ ὑπηρεσία, ἕνεκα τῶν ἐπιβεβλημένων διατυπώσεων καὶ ἄλλων προσκομμάτων, ὑπεχρέωσε τοὺς χωρικοὺς τούτους νὰ παρατείνωσι τὴν διαμονὴν ἐν Λευκωσίᾳ τίς μὲν δύο τὶς δὲ τρεῖς, καὶ μέχρι τεσσάρων ἡμερῶν μακρὰν τοῦ οἴκου καὶ τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν, ὑφιστάμενοι ἐκτάκτους δαπάνας καὶ ἐπιζημίους ἡμεραργίας κατὰ τὴν ἐποχὴν μάλιστα ταύτην τῆς μεγίστης ἐντάσεως τῶν γεωργικῶν ἐργασιῶν.

Τινὲς χωρικοὶ ἐπροτίμησαν νὰ δανεισθῶσι χρήματα καὶ ἀγοράσωσι σπόρον παρ' ἐμπόρων, διότι καὶ εἰς τοὺς ἐκ τῶν ἀποθηκῶν δανειοῦντας ἐστοίχισε περισσότερον.

Η ΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΤΩ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΩ

Τῇ π. Κυριακῇ ἐγένετο ἡ προαγγελθεῖσα ἡμερὶς ἐν τῷ Κατατήματι τοῦ Παρθεναγωγείου τῇ εὐγενεῖ καὶ ἀξιεπαίνῳ μερίμνῃ τῶν οἰκείων διευθύνσεων καὶ τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ ὑπὲρ τῶν ἀπόρων μαθητριῶν καὶ μαθητῶν τῆς κοινότητος ἀπέδωκε δὲ £55 ἀφαιρουμένων τῶν ἐξόδων πρὸς ἀγορὰν εἰδῶν τινων.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν ἐκτάκτῳ παραρτήματι τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως ἐδημοσιεύθη τὸ ἑπόμενον διάγγελμα τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Ε'.

«Διαπέμπω πρὸς ὑμᾶς τοὺς ναύτας καὶ τοὺς στρατιώτας Μου ἐγκαρδίους εὐχὰς ἐπὶ τοῖς Χριστουγέννοις καὶ τῷ νέῳ ἔτει. Οἱ εὐγνώμονες διαλογισμοί Μου φέρονται πάντοτε πρὸς ὑμᾶς διὰ τὰς νίκας, διὰ τὰς κακουχίας ἃς ὑπομένετε καὶ διὰ τὴν ἀδιάπτωτον φαιδρότητα ὑμῶν. Ἅπαξ ἔτι ἐπανῆλθον τὰ Χριστούγεννα καὶ διατελοῦμεν ἀκόμη ἐν πολέμῳ, ἡ Αὐτοκρατορία ὅμως ἐφ' ὑμᾶς πεποιθυῖα παραμένει ἀποφασισμένη ὅπως νικήσῃ.

Ὁ Θεὸς ἂς εὐλογῇ καὶ σκέπῃ ὑμᾶς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β. Α.

* * *

Κατὰ τὰ Χριστούγεννα ταῦτα ἡ Βασίλισσα καὶ Ἐγὼ εἴπερ ποτε καὶ ἄλλοτε διαλογιζόμεθα τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τραυματίας ἐκ τῶν ναυτῶν καὶ τῶν στρατιωτῶν Μου. Ἀπὸ τῶν καρδιῶν ἡμῶν εὐχόμεθα πρὸς αὐτοὺς δύναμιν ὅπως φέρωσι τὰς ὀδύνας των, ταχεῖαν ἀποκατάστασιν τῆς ὑγείας των καὶ εἰρηνικὰ Χριστούγεννα καὶ πολλὰ καὶ εὐδαίμονα ἔτη.»

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β. Α.

25 Δεκεμβρίου 1916.

—**Κατὰ τῶν αἰγῶν.**

Ἀπὸ τῆς 9)22 Δεκεμβρίου ἐτέθη ἐν ἰσχύϊ ὁ κατὰ τῶν αἰγῶν νόμος τοῦ 1913 εἰς τὰ χωρία καὶ τὰς περιοχὰς αὐτῶν Μάσαρη, Κατωκοπιὰν καὶ Ἁγ. Μαρίναν Ξυλιάτου τῆς Ἐπαρχ. Λευκωσίας.

—**Ἀτέλεια προϊόντων.**

Δυνάμει τοῦ περὶ Δεκάτης Νόμου τοῦ 1881 καὶ τῆς συμβουλῆ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Συμβουλίου ἡ Α.Ε. ὁ Ἁρμοστὴς διατάττει ὅπως ἀπαλλαγῶσι τῆς δεκάτης διὰ τὸ ἔτος 1917 τὰ προϊόντα «**Φαυέττα** καὶ **Βέκος**.

—**Ταχυδρομικά.**

Δυνάμει τοῦ περὶ Ταχυδρομείων νόμου τοῦ 1881 ἡ Α.Ε. ὁ Ἁρμοστὴς διέταξεν ὅπως ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1917 (ν.ἡ.) ἀπαγορεύῃται ἡ ἀποστολὴ τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ χαρτονομισμάτων ταχυδρομικῶς.

—**Ὄμβρησις.**

~~Κατὰ τὸν~~ π. Νοέμβριον (ν.ἡ.) ἡ ὄμβρησις ἐγένετο ὡς ἑξῆς:

Λευκωσία—, Λάρναξ 0.98, Λεμεσὸς 0.50, Ἀμμόχωστος 0.22, Πάφος 0.54, Κερύνεια 0.10.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΠΡΟΣ τοὺς ἀκολουθοῦντας τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον συμπολίτας εὐχόμεθα τὸ Νέον ἔτος εὐτυχὲς καὶ εἰρηνικόν.

ΤΟΝ κ. Φούλλεχαμ βοηθὸν τοῦ Ἐπαρχ. Ἰατροῦ Λευκωσίας, ἀπερχόμενον σήμερον ἐπ' ἀδείᾳ εἰς Αἴγυπτον ἀναπληροῖ ὁ Δημοτ. Ἰατρὸς κ. Ἀγαθ. Χ'' Γαβριήλ.

ΓΑΜΟΙ. Τῇ π. Πέμπτῃ ἠδολογήθησαν οἱ αἰσιοι γάμοι τῆς περικαλλοῦς καὶ ἀριστα μεμορφωμένης Δεσποινίδος **Λουκίας Ηλ. Πρένς** καὶ τοῦ καλλίστου νέου κ. **Ἐδουάρδου Μαχφοῦδ** ὑπὸ τὰς εὐχὰς πυκνοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ κόσμου δεθέντος.

Οἱ νεόνυμφοι ἀνεχώρησαν τῇ ἐπιούσῃ εἰς Βαρώσια ὅπου ἄσμενοι θὰ δεχθῶσι τὰς συγχαρητηρίους ἐπισκέψεις τῇ 24)6 Ἰανουαρίου 1917.

ΑΠΕΒΙΩΣΕ τῷ π. Σαββάτῳ ἐν νεαρωτάτῃ ἡλικίᾳ ὑπὸ ὀξυτάτης νόσου ἡ

Κα χήρα Καππιέρ
(τὸ γένος Μουράτ)

τοῦ ἐν τῷ Μακεδονικῷ μετώπῳ πεσόντος ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ πρό τινων μηνῶν.

Ἡ κηδεία ἐτελέσθη σεμνοπρεπέστατα ἐν τῷ Ι. Ναῷ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τῆς Τέρρα—Σάντα.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΞΥΛΟΓΛΥΠΤΗΣ ΚΑΙ ΑΓΙΟΓΡΑΦΟΣ

Εἶνε εὐφήμως γνωστὸς εἰς τὸ Παγκύπριον ὁ ἀπὸ μακρῶν ἤδη ἐτῶν καὶ ἀπὸ οἰκογενειακῆς παραδόσεως ἐξασκῶν εὐδοκιμώτατα τὸ καλλιτεχνικὸν καὶ Ἐκκλησιαστικὸν ἅμα ἔργον ξυλογλύπτου καὶ ἁγιογράφου κ. Εὐτύχιος Παρασκευᾶς ἐκ Λάρνακος ἢ ἁπλῶς **Εὐτυχής**.

Εἰς τὴν Κυπριακὴν ἐν Ἀθήναις ἔκθεσιν ἔτυχε χρυσοῦ μεταλλίου ὡς ξυλογλύπτης καὶ ἀργυροῦν ὡς ἁγιογράφος· εἰς τὸν νεόδμητον καὶ μεγαλοπρεπῆ ναὸν τοῦ Σωτῆρος ἐν Πόρτ-Σαΐδ κατεσκεύασε προσκυνητάριον, ἀφιέρωμα εὐσεβοῦς δεσποίνης τῆς Κυρίας Κορώνη καὶ ἄμβωνα, γράψας ἐπ' αὐτοῦ τοὺς τέσσαρας Εὐαγγελιστὰς καὶ τυχὼν ἐπὶ τούτοις τῶν εὐχαριστηρίων τῆς Ἐπιτροπείας καὶ τῆς Α. Θ. Μ. τοῦ Πατριάρχου κ. Φωτίου διὰ τὴν ἐπισκευὴν καὶ ἀνανέωσιν τῶν Ι. Εἰκόνων τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ι. Ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας.

Ἐν Λάρνακι τὸ εἰκονοστάσιον (Τέμπλον) τοῦ Ι. Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ εἶνε ἔργον αὐτοῦ ὡσαὶ τοῦ ἐν Λεμεσῷ Ι. Ναοῦ τοῦ ἐπικαλουμένου Καθολικὴ μετὰ θερμῶν εὐχαριστιῶν καὶ συγχαρητηρίων τῶν οἰκείων ἐπιτροπῶν.

Πλείστων ἄλλων κωμοπόλεων καὶ χωρίων ἐκόσμησε τοὺς Ι. Ναοὺς διὰ τῆς ξυλογλυπτικῆς καὶ τῆς ἁγιογραφίας αὐτοῦ, ἐσχάτως δὲ ἐν Τρικώμῳ εἰς ἀμφοτέρους τοὺς Ναοὺς τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐξετέλεσεν ἔργα ξυλογλυπτικῆς δι' ἃ ἔτυχε τῶν εὐχαριστιῶν τῶν ἐπιτρόπων κ. Ἀνδρ. Κωνσταντινίδου, Παναγ. Χ'' Δημητρίου καὶ τοῦ ἐφημερίου Παπᾶ Γεωργίου Σακκᾶ, ἐν Βαρωσίοις εἰς τὸν Ι. Ναὸν Ἁγ. Ζώνη ἀνεκαίνισε τὰς Ι. Εἰκόνας καὶ κατεσκεύασε νέας τυχὼν θερμῶν εὐχαριστιῶν τῆς ἐπιτροπείας, καὶ εἰς τὸν Ι. Ναὸν Ἁγ. Νικολάου ὡσαύτως τυχὼν ζωηρῶν εὐχαριστηρίων παρὰ τῆς ἐπιτροπείας ἀποτελουμένης ἐκ τῶν κ. κ. Λουκᾶ καὶ Πολυβίου Γεωργίου, Π. Ἰωάννου, Γ. Μιχαηλίδου καὶ Ζαχ. Γ. Σωτηρίου.

Ταῦτα πρὸς ὑπόμνησιν τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ ἐλαχίστην ἱκανοποίησιν καλλιτέχνου εὐσυνειδήτου καὶ μετὰ δεξιότητος καὶ τέχνης ἐξασκοῦντος ἐπὶ πολλὰ ἤδη ἔτη ἐπάγγελμα στενῶς συνδεόμενον πρὸς τὴν εὐπρέπειαν καὶ σεμνότητα.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Γνωστοποιεῖται εἰς τοὺς Αἰδεσιμωτάτους ἱερεῖς, εἰς τὰς ἐπιτροπὰς τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τὸ εὐσεβὲς κοινὸν τῆς Λευκοσίας, ὅτι ἡ ἱερὰ ἀκολουθία τῶν Χριστουγέννων θὰ ἀρχίσῃ κατὰ τὴν 5ην πρωϊνὴν ὥραν τῆς 25 Δεκεμβρίου, οἱ δὲ κώδωνες τῶν Ἐκκλησιῶν θὰ σημάνωσιν ἡμίσειαν ὥραν πρότερον.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς

τῇ 19η Δεκεμβρίου 1916.

ΣΩΜΑΤΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΚΥΡΙΩΝ "ΕΝΩΣΙΣ,,

Γνωστοποίησις.

Μὴ καταστάντος δυτατοῦ ὡς ἐκ τοῦ βροχεροῦ καιροῦ νὰ συγκροτηθῇ ἀπαρτία διὰ τὴν προαγγελθεῖσαν κατὰ τὴν προπαρελθοῦσαν Κυριακὴν γενικὴν συνέλευσιν τῶν Μελῶν τοῦ Σωματείου, ἀναβάλλεται αὕτη διὰ τὴν προσεχῆ Τρίτην 27ην τοῦ μηνὸς ε. π. ὥραν 2 μ.μ.

Ἐν Λευκωσίᾳ 19η Δ)βρίου 1916.

Ἐκ τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Σωματείου.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΩΝ ΤΟΥ Π. ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Τὴν προσεχῆ Δευτέραν, 26 Δεκεμβρίου, θέλει συγκροτηθῇ ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ Φανερωμένης περὶ ὥραν 10 π. μ. γενικὴ συνέλευσις τῶν Τελειοφοίτων τοῦ Παγκ. Γυμνασίου καὶ τοῦ Διδασκαλείου πρὸς ἀναθεώρησιν τοῦ 5ου ἄρθρου τοῦ Κανονισμοῦ.

Ὁσοιδήποτε παραστῶσιν, ἀποτελοῦσιν ἀπαρτίαν.

Ἐν Λευκοσίᾳ τῇ 19 Δεκεμβρ. 1916.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς Ὁ Πρόεδρος
Α. Μ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ. Δ. ΣΕΒΕΡΗΣ.

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ

Καθιστᾷ γνωστὸν:

1ον) ὅτι ἡ τιμὴ τῶν μετοχῶν της διὰ τὸ ἔτος 1917 ὡρίσθη εἰς £4—2—0 ὡς ἐκ τῆς κρατήσεως ἀποθεματικοῦ.

2ον) ὅτι καθ' ὅλον τὸν Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον θὰ διατίθεται αἱ μετοχαὶ της ἀντὶ τῆς ἄνω τιμῆς τῶν £4.2.0.

3ον) ὅτι πέραν τοῦ Φεβρουαρίου πρὸς τῇ ἄνω τιμῇ τῶν £4.2.0 θὰ πληρώνεται, καὶ τόκος λογιζόμενος πρὸς 8% κατ' ἔτος ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1917.

4ον) ὅτι διὰ τοὺς μετατρέποντας τὰς ἑβδομαδιαίας καταβολάς των εἰς μετοχὰς τῆς Τραπέζης ἐξερετικῶς παραχωροῦνται αὗται ἀντὶ £4-1-0 ἄνευ προσθήκης τόκου.

5ον) ὅτι τὰ ποσὰ τῶν ἑβδομαδιαίων καταβολῶν τῆς σειρᾶς τοῦ 1914 ἤτις κλείει τὴν 31 Δεκεμβρίου 1916 δέχεται ὡς κατάθεσιν πληρωτέαν μετὰ δύο ἢ τρία ἔτη κατὰ βούλησιν τοῦ καταθέτου ἐπὶ τόκῳ πρὸς 5% κατ' ἔτος, μετὰ δὲ τέσσαρα ἢ περισσότερα ἔτη ἐπὶ τόκῳ πρὸς 6% κατ'

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

(Τοῦ ἀνταποκριτοῦ τῶν «Ταίμς»).

Σύρος, 25)8 Δ)βρίου.

Εἰδήσεις ἐξ Ἀθηνῶν λέγουσιν ὅτι ἡ πόλις εἶνε ἤρεμος. Αἱ στρατιωτικαὶ παρασκευαὶ ἐξακολουθοῦσιν οὖσαι ἐν ἐνεργείᾳ, προσερχομένων στρατευμάτων ἐκ Κορίνθου καὶ τῆς ἄλλης Πελοποννήσου καὶ ἄλλων κέντρων. Περὶ τοὺς 20,000 ἀγγέλλεται τώρα ὅτι συνηθροίσθησαν ἐντὸς καὶ πέριξ τῆς πρωτευούσης.

Οἱ πρέσβεις τῶν Συμμάχων ἐζήτησαν ἐξηγήσεις περὶ τῆς συγκεντρώσεως ταύτης καὶ ὁ κ. Λάμπρος ἀπήντησεν ὅτι αὕτη σκοπεῖ εἰς τὴν τήρησιν τῆς τάξεως.

Ἀμστελλόδαμον, 27)10 Δ)βρίου.

Τηλεγραφήματα ἐκ Σόφιας καὶ Κωνσταντινουπόλεως λέγουσιν ὅτι αἱ πρωτεύουσαι αὗται διατελοῦσιν εἰς τηλεγραφικὴν ἐπαφὴν δι' ἀσυρμάτου μετὰ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου. Ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Φραγκοφούρτης» μανθάνει ἐκ Σόφιας ὅτι ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἔγνωστοποίησεν εἰς τὰς Κεντρικὰς Δυνάμεις ὅτι ἡ Ἑλλὰς προτίθεται νὰ τηρήσῃ αὐστηρὰν ἔνοπλον οὐδετερότητα καὶ πᾶσαν περαιτέρω πρόκλησιν ὑπὸ τῆς Συνεννοήσεως θὰ θεωρήσῃ ὡς αἰτίαν π ο λ έ μ ο υ.

Κοπενάγη, 27)10 Δ)βρίου.

Ἡ «*Vossiche Zeitung*» μανθάνει ὅτι ἡ Ἑλλὴν. Κυβέρνησις, ἅμ' ὡς ἐγένετο ἡ ἀνακοίνωσις - ἀμέσως ἤρξατο προπαρασκευῶν κατὰ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν Συμμάχων.

Ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς εἶνε ἐφωδιασμένος καλῶς δι' ὅπλων καὶ πολεμεφοδίων.

Χθὲς ἐξεδόθησαν δελτία τροφῆς ἐν Ἀθήναις.

Ἐπιβεβαιοῦται ἐπισήμως ἐκ (Κων)πόλεως ὅτι ἀσύρματος συγκοινωνία ἀποκατέστη μεταξὺ Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος.

Ἀθῆναι 16)29. (Ε.Π.)—Ἡ Κυβέρνησις Ἀθηνῶν ἐπέδωκεν εἰς τοὺς Πρέσβεις τῶν Δυνάμεων τῆς Συνεννοήσεως νέαν διακοίνωσιν, δι' ἧς ζητεῖ τὴν ταχεῖαν διαλεύκανσιν τῆς καταστάσεως ὡς καὶ τὴν ἄρσιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ παράτασις θὰ ἀναγκάσῃ τὴν Κυβέρνησιν, ὅπως συμβουλευθῇ τὴν γνώμην τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ

Ἡ ἔκκλησις ὑπὲρ τῆς Εἰρήνης πρὸς τοὺς οὐδετέρους τοῦ Προέδρου τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας ἐγένετο εὐπρόσδεκτος παρ' αὐτοῖς.

Κοπεγχάγη, 16)29.—Ἡ Σουηδία ἡ Νορβηγία καὶ ἡ Δανία ἐκάστη ἀπέστειλε διακοίνωσιν πρὸς τοὺς ἐμπολέμους ἐκφράζουσαν τὴν ἰσχυρὰν προσχώρησιν τῆς Σκανδιναυίας εἰς τὰς προτάσεις τοῦ Προέδρου Οὐίλσον. Θεωροῦσιν ἔλλειψιν καθήκοντος πρὸς τοὺς λαοὺς αὐτῶν καὶ τὴν ἀνθρωπότητα ἐὰν ἀπέλειπον νὰ ὑποστηρίξωσι πᾶσαν ἐνέργειαν συντελοῦσαν εἰς την κατάπαυσιν αὐξομένων πάντοτε ἠθικῶν καὶ ὑλικῶν ἀπωλειῶν ἃς συνεπάγεται ὁ πόλεμος.

—Ἡ Ὁλλανδία καὶ ἡ Ἐλβετία προέβησον εἰς ὅμοια διαβήματα.

—**Διάγγελμα τοῦ Τσάρου.**

Λονδῖνον 16)29.—Ὁ Τσάρος εἰς ἡμερησίαν διαταγὴν πρὸς τὸν Στρατὸν καὶ τὸ Ναυτικὸν λέγει:

Ἡ ἐχθρικὴ δύναμις προφανῶς φθείρεται ἐνῷ ἡ τῶν Συμμάχων συνεχῶς αὐξάνεται. Ἡ Γερμανία αἰσθάνεται τελείαν τὴν ἥττταν καὶ τὴν ἀνταπόδοσιν. Ὡς ὅτε εἶχεν ἀνωτέραν πολεμικὴν δύναμιν ἐκήρυξε πόλεμον, τώρα αἰσθανομένη ἀδυναμίαν αἴφνης προτείνει εἰρήνην, ἐπιθυμοῦσα ἰδίᾳ νὰ ἀρχίσῃ διαπραγματεύσεις πρὶν ἢ ἐξαντληθῇ τὸ στρατιωτικὸν πλεονέκτημα καὶ σύναμα δημιουργοῦσα ψευδῆ ἐντύπωσιν δυνάμεως διὰ τῆς προσωρινῆς ἐπιτυχίας κατὰ τῆς Ρουμανίας, ἥτις ἦτο ἄπειρος τῆς σημερινῆς πολεμικῆς.

Τώρα εἶνε ἡ σειρὰ τῶν Συμμάχων νὰ διαπραγματευθῶσιν εἰρήνην ἐν εὐθέτῳ καιρῷ ὑπὲρ ἑαυτῶν καὶ ὁ καιρὸς οὗτος δὲν ἔφθασεν ἀκόμη. Ὁ ἐχθρὸς δὲν ἐξεδιώχθη ἀπὸ τῶν κατα ληφθεισῶν ἐπαρχιῶν. Τῆς Ρωσίας ἡ ἐπιτυχία τῶν σκοπῶν οἵτινες ἐδημιουργήθησαν ὑπὸ τοῦ πολέμου πρὸς ἀνάκτησιν τῆς Κων)πόλεως καὶ τῶν Δαρδανελλίων ὡς καὶ ἡ ἐλευθερία τῆς Πολωνίας δὲν ἠγγυήθησαν ἔτι.

Ὅστις τολμᾷ νὰ σκέπτηται πότε θὰ ἀρχίσῃ τὸν πόλεμον πρέπει νὰ ἔχῃ τὴν δύναμιν καὶ νὰ περατώσῃ τοῦτον. Ἡ εἰρήνη εἶνε δυνατὴ μόνον ὅταν ὁ ἐχθρὸς ἐκδιωχθῇ τῶν ὁρίων καὶ δώσῃ πραγματικὰς ἐγγυήσεις διηνεκοῦς εἰρήνης.

Ο ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ἡ ἀγόρευσις τοῦ νέου Πρωθυπουργοῦ τῆς Μ. Βρεττανίας κ. Λόυδ Τζώρτζ περιληπτικῶς μεταβιβασθεῖσα διὰ τοῦ τηλεγράφου σύγκειται ἐκ 59 ὅλων παραγράφων, ὧν τὰς πρώτας ἐδημοσιεύσαμεν ἐν μεταφράσει εἰς τὸ προηγηθὲν, ἀναφερομένας εἰς τὰς περὶ εἰρήνης προτάσεις τῆς Γερμανίας.

Ἤδη παρέχομεν τὴν ὕθην παράγραφον ἀποτελοῦσαν τὸν ἐπίλογον τοῦ ἱστορικοῦ τούτου λόγου, ὅστις εὐχόμεθα νὰ ἦνε καὶ ὁ τελευταῖος πολεμικὸς τοιοῦτος

«Ὁ ἀγὼν οὗτος εἶνε ὑπὲρ τοῦ διεθνοῦς δικαίου, τῆς διεθνοῦς τιμῆς, τῆς διεθνοῦς καλῆς πίστεως, ἡ διεθνὴς αὐλαξ δι' ἧς ἡ εἰρήνη, ἡ τιμὴ καὶ ἡ εὐδοκία θὰ ρέωσι μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων. Τὰ ἀναχώματα ἐπιπόνως ἀνεγερθέντα ὑπὸ τῶν ἀνθρ. γενεῶν κατὰ τοῦ βαρβαρισμοῦ ἅτινα διερρήχησαν. Ἐὰν ἡ δύναμις τῆς Βρεττανίας δὲν ἔσπευδε, ἡ Εὐρώπη θὰ εἶχε κατακλυσθῇ ὑπὸ πλημμύρας ἀγριότητος καὶ ἀχαλινώτου ἀκολασίας τῆς ἰσχύος (ἐπευφημίαι). Ἡ σαφὴς ἔννοια τῆς εὐθύτητος μεταξὺ τῶν ἐθνῶν ἀποτέλεσμα διεθνοῦς συνειδήσεως, ἡ προστασία τῶν ἀσθενῶν κατὰ τῶν ἰσχυρῶν ὑπὸ τῶν ἰσχυροτέρων, ἡ συναίσθησις ὅτι ἡ δικαιοσύνη ἔχει ἰσχυρότερον στήριγμα ἐν τῷ κόσμῳ ἢ τὴν ἀπληστίαν, ἡ γνῶσις ὅτι πᾶσα προσβολὴ κατὰ τῆς ἐντίμου συμπεριφορᾶς μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, μεγάλων ἢ μικρῶν θὰ τύχῃ ταχείας καὶ ἀντάξιας τιμωρίας.

Ταῦτα ἀποτελοῦσι τὴν λεωφόρον ἐφ' ἧς ἡ ἀνθρωπότης προώδευε ἠρέμα πρὸς ὑψηλότερα πράγματα.

Ὁ θρίαμβος τῆς Πρωσσίας θὰ παρέσυρε ταύτην ὁλοσχερῶς καὶ θ' ἄφινε τὴν ἀνθρωπότητα ν' ἀγωνίζηται ἀβοήθητος. Διὰ τοῦτο ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ πολέμου τούτου ἓνα μόνον ἐγνώρισα πολιτικὸν σκοπὸν, διὰ τοῦτον ἐπολέμησα μετὰ προσοχῆς, ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς ἀνθρωπότητος ἀπὸ τῆς τρομερωτάτης καταστροφῆς ἥτις ἠπείλησέ ποτε τὴν εὐημερίαν αὐτῆς. (Παρατεταμέναι ἐπευφημίαι).

—**Ἡ ἀπάντησις τῆς Συνεννοήσεως εἰς τὴν διακοίνωσιν τῆς Γερμανίας.**

Ἡ ἀπὸ κοινοῦ ἀπάντησις τῶν Συμμάχων εἰς τὴν περὶ εἰρήνης διακοίνωσιν τῆ Γερμανίας ἀνακοινωθεῖσα σήμερον ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸν ἐν Παρισίοις ἀρεοπαγῆ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἀρχίζει διὰ τοῦ στιγματισμοῦ τῆς προτάσεως ὡς ἀπατηλῆς, διαμαρτύρεται δ' ἐντόνως κατὰ δύο σύνωδῶν ἰσχυρισμῶν αὐτῆς, ἤγουν κατὰ τῆς προθέσεως τοῦ νὰ ἐπιρρίψῃ ἐπὶ τῶν Συμμάχων τὴν εὐθύνην τοῦ πολέμου καὶ κατὰ τῆς διακηρύξεως τῆς νίκης τῶν Κεντρικῶν αὐτοκρατοριῶν. Ἀμφότεροι οἱ ἰσχυρισμοὶ οὗτοι εἶνε ἀναλήθεις. Αὐτὴ καὶ μόνη ἡ ἀπαίτησις εἶνε ἱκανὴ νὰ καταστήσῃ ἄγονον τὴν ἀποσπειραν πρὸς διαπραγμάτευσιν. Οἱ Σύμμαχοι εἶνε τόσον ἰσχυρῶς ἀφωσιωμένοι εἰς τὴν εἰρήνην σήμερον, ὅσον καὶ κατὰ τὸ 1914, ἀλλὰ μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Γερμανίας παραβίασιν σεβαρῶν ὑποχρεώσεων, ἡ ὑποσχέσεις τῆς Γερμανίας δὲ εἶνε παρόμοιαι θεμέλιον, ἐφ' οὗ θὰ ἐγκαθιδρυθῇ ἡ εἰρήνη, τὴν ὁποίαν αὕτη δ ρρηξι ἡ ἀπλῆ εἰσηγησις, ἄνευ δηλώσεως τῶν ὅρων, ὅτι δέον νὰ ἄρξωνται διαπραγματεύσεις, δὲν εἶνε προσφορὰ εἰρήνης ἐκ μέρους τῆς Γερμανίας, ἥτις ἀποβάλλει κιβδήλους προτάσεις στερουμένας πάσης οὐσίας τῆς ὁριστικότητος· τοῦτο εἶνε ὀλιγώτερον προσφορὰ εἰρήνης ἢ ὅσον εἶνε τεχνάσμα τεθεμελιωμένον ἐπὶ ὑπολελογισμένης παρερμηνείας τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἀγῶνος ὅτι τε τὸ παρελθὸν, τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον.

Ἡ διακοίνωσις δὲν λαμβάνει ὑπόψει τὰ γεγονότα, τὸς ἡμερομηνίας καὶ τοὺς ἀριθμοὺς δι' ὧν βεβαιοῦται ὅτι τὸν πόλεμον ἐκόβησαν, προεκάλεσαν καὶ ἐκήρυξαν ἡ Γερμανία καὶ ἡ Αὐστρία. Ἡ ἀπάντησις ὑπομιμνήσκει ὅτι ἦτο ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Γερμανίας ὅστις ἐν τῇ συνδιασκέψει τῆς Χάγης ἀπέκρουσεν ὅλας τὰς περὶ ἀφοπλισμοῦ προτάσεις καὶ ὅτι ἡ Αὐστρία ἠρνήθη νὰ δεχθῇ τὴν ὑπὸ τῆς Σερβίας προσφερθεῖσαν ἱκανοποίησιν, ὡς ἐπίσης ὅτι ἡ Βρεττανία μετὰ ταῦτα προέτεινε συνδιάσκεψιν ἐν Γαλλίᾳ καὶ διεθνὴ ἀποστολήν. Ὁ Τσάρος ἐζήτησε παρὰ τοῦ Κάιζερ διαιτησίαν, καὶ ἡ Ρωσσία καὶ Αὐστρία εἶχον πράγματι φθάσει εἰς συνεννόησιν κατὰ τὴν παραμονὴν τῆς συρράξεως, ἀλλ' εἰς πάσας ταύτας τὰς προσπαθείας ἡ Γερμανία οὐδ' ἀπάντησιν ἔδωκεν, οὐτε εἰργάσθη πρὸς προαγωγὴν τούτων, καὶ οὕτω τὸ Βέλγιον ἐδηώθη ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐκείνου, ἐφ' ᾧ ἐγγυήθη τὴν οὐδετεροτητά του καὶ εἶχε τὴν τόλμην νὰ διακηρύξῃ ὅτι αἱ συνθῆκαι ὡς παλιόχαρτα, καὶ ὅτι ἡ ἀνάγκη δὲν γνωρίζει νόμον.»

«Αἱ ἀπατηλαὶ αὗται περὶ εἰρήνης προσφοραὶ ἀπορρίζονται καὶ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολεμικοῦ χάρτου μόνον, ὅστις παριστᾷ μίαν ἐπιπόλαιον, διαβατικὴν φάσιν τῆς καταστάσεως καὶ δὲν εἶνε ἡ πραγματικὴ δύναμις τῶν ἐμπολέμων. Εἰρήνη συνομολογουμένη ἐπὶ τούτοις τοῖς ὅροις θὰ ἦτε μόνον πρὸς ὄφελος τῶν ἐπιτιθεμένων, οἵτινες ἀφοῦ ἐφαντάσθησαν ὅτι θὰ ἔφθανον εἰς τὸ τέρμα ἐντὸς διμήνου, ἀνεκάλυψαν μετὰ δισταγμὸν ὅτι οὐδέποτε τοῦτο θὰ ἦτο ἐπιτευκτόν.

Ἀναφορικῶς πρὸς τὸ μέλλον ἡ ἀπάντησις δηλοῖ ὅτι αἱ ἀπαιτούμεναι μελλοντικαὶ κατὰ τῶν ἐμπολέμων καὶ οὐδετέρων ἀπαιτοῦσι ποινὰς, ἐπανορθώσεις καὶ ἀποζημιώσεις, τῶν ὁποίων ἡ Γερμανία ἀποφεύγει νὰ ποιήσηται μνείαν. Αἱ προτάσεις αὗται, πράγματι, οὐδὲν ἕτερον εἶνε εἰμὴ μία ὑπολελογισμένη ἀπόπειρα ὅπως ἐπηρεάσῃ τὴν μελλοντικὴν πορείαν τοῦ πολέμου καὶ ἐν τέλει ἐπιβάλῃ Γερμανικὴν εἰρήνην, ὡς ἐπίσης νὰ δημιουργήσῃ διαφωνίαν μεταξὺ τῶν Συμμάχων, νὰ ναρκώσῃ τὴν ποιοτικὴν γνώμην τῆς Γερμανίας καὶ τῶν Συμμάχων της οἵτινες ἅπαντες δεινῶς ἐδοκιμάσθησαν δι' ἀπωλειῶν, ὑπέστησαν οἰκονομικὸν ὄλεθρον καὶ κατασυντρίβησαν ὑπὸ ὑπερτέρας προσπαθείας ἐπιβληθείσης ἐπ' αὐτῶν. Ἕτερος σκοπὸς αὐτῆς εἶνε νὰ ἐξαπατήσῃ καὶ φοβίσῃ τοὺς οὐδετέρους, καὶ ἐν τέλει νὰ δικαιολογήσῃ νέας σειρὰς ἐγκλημάτων διὰ τῆς πολεμικῆς τῶν ὑποβρυχίων, ὡς καὶ ὑπερορίας διὰ καταναγκαστικὴν ἐργασίαν, καταναγκαστικὴν στρατολογίαν τῶν κατοίκων κατὰ τῆς ἰδίας των πατρίδος καὶ παραβίασιν τῆς οὐδετερότητος. Πλήρως συναισθανόμενοι τὴν φοβαρότητα τῆς στιγμῆς, καὶ ἐξ ἴσου συναισθανόμενοι τὰς ἀπαιτήσεις της, οἱ Σύμμαχοι στενῶς ἡνωμένοι μετ' ἀλλήλων καὶ ἐν τελείᾳ μετὰ τῶν λαῶν των συμπαθείᾳ ἀρνοῦνται νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν πρότασιν ἥτις εἶναι κενὴ καὶ ἀνειλικρινής. Ἀπαξ ἀκόμη οἱ Σύμμαχοι δηλοῦσιν ὅτι δὲν εἶνε δυνατὴ εἰρήνη ἐφ' ὅσον οὗτοι δὲν ἔχουσιν ἐξασφαλίσει ἐπανόρθωσιν τῶν παραβιασθέντων δικαιωμάτων καὶ ἐλευθεριῶν, ὡς καὶ ἀναγνώρισιν τῆς ἀρχῆς τῶν ἐθνικοτήτων καὶ ἐλευθέραν ὕπαρξιν τῶν μικρῶν Κρατῶν, ἐφ' ὅσον οὗτοι δὲν ἔχουσιν ἐπιφέρει διευθέτησιν ἥτις νὰ παράσχῃ τὰς μόνας ἀποτελεσματικὰς ἐγγυήσεις διὰ τὴν μέλλουσαν ἀσφάλειαν τοῦ κόσμου. Ἡ ἀπάντησις καταλήγει ἐμμένουσα εἰς τὸν στιγματισμὸν τῆς ὑπὸ τῆς Γερμανίας κατὰ τοῦ Βελγίου προσβολῆς.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΝΕΥΡΩΠ. ΠΟΛΕΜΟΥ

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Πλὴν τοῦ Ρουμανικοῦ μετώπου, ὅπου οἱ Αὐστρογερμανοὶ μετὰ τῶν συμμάχων αὐτῶν Βουλγαροτούρκων ραγδαίως ἐπιτίθενται καὶ καταδιώκουσι τὸν Ρουμανικὸν στρατὸν, εἰς τὰ ἄλλα μέτωπα ὑπάρχει ὕφεσις πολεμική, περὶ τοῦ Μακεδονικοῦ δὲ ἡ Βαλκανικοῦ μετώπου ἐλλείπουσιν εἰδήσεις, πλὴν τῆς ἐπαναληφθείσης ἀραιῶς ὅτι διεξάγεται σφοδρὰ μάχη διὰ πυροβολικοῦ βορείως τοῦ Μοναστηρίου.

Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ μετώπου μετεδόθησαν αἱ ἀκόλουθοι ἀγγελίαι.

Λονδῖνον 16)29.—Ἀνακοινωθὲν Παρισίων. Ἐσημειώθη δραστηριότης πυροβολικοῦ εἰς τινας τομεῖς νοτίως τοῦ Σόμ, ὅπου ἀνετιάχθη μία ἐχθρικὴ πυροβολαρχία. Ἐπιτυχῶς ἐξετέλεσαμεν τὴν ἔκρηξιν πολλῶν ὑποκρόμων ἐν τῇ περιοχῇ Πουβρὰν νοτίως τῆς Αὔρ ἔπειτα ἐπεδράμομεν τὰς γραμμὰς τοῦ ἐχθροῦ καὶ συνελάβομεν αἰχμαλώτους.

Ὁ στρατηγὸς Χαῖγκ τηλεγραφεῖ: Κατωπτεύσαμεν καὶ ἐβομβαρδίσαμεν ὀλίγων ἑκατοντάδων ὑαρδῶν χαρακωματικὰ ὀρύγματα βορειοδυτικῶς τοῦ Λὰν, μεγάλως βλάψαντες αὐτά. Δὲν ἔσχομεν ἀπωλείας. Αἱ θέσεις μας βορείως τοῦ Σόμ καὶ πλησίον τοῦ Λεζὰρ σφοδρῶς ὀβιδοβολήθησαν κατὰ διαλείμματα· ἐβομβαρδίσαμεν ἐπιτυχῶς ἀμυντήρια καὶ ἐγκαταστάσεις χαρακωματικῶν ὅλμων ἐν τῇ γειτονίᾳ Χουλοῦς καὶ δυτικῶς τῆς Μεσσίν.

—Κατὰ τὴν ἀριστερὰν τοῦ Μώσα ἐχθρικὸν πυροβολικὸν σφοδρῶς ἐβομβάρδισε τὰς θέσεις εἰς τὸν λόφον Μορτόμ 304, καὶ ἀπηντήσαμεν ἔρρωμένως.

17)30.—Γαλλικὸν ἀνακοινωθέν, Μετὰ ἔντονον βομβαρδισμὸν οἱ Γερμανοὶ ἐπετέθησαν σφοδρῶς κατὰ μέτωπον ὑπὲρ τὰ τρία χιλιόμετρα ἐκ δυσμῶν τοῦ λόφου 304 πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Μορτόμ Ἡ ἐπίθεσις διεσπάσθη ὑπὸ τοῦ πυρός μας. Τμήματά τινα μόνον ἐχθρικὰ εἰσεχώρησαν εἰς χαράκωμα νοτίως τοῦ Μορτόμ.

Ἀνακοινωθὲν Παρισίων: Οἱ Γάλλοι ἐπέδραμον τὰ κατεστραμμένα Γερμανικὰ χαρακώματα μεταξὺ Οὐὰζ καὶ Αἰν. Οἱ Γερμανοὶ ἐβομβάρδισαν σφοδρῶς τὰς Γαλλικὰς θέσεις μεταξὺ Μώσα καὶ Αὐσκοῦρ. Οἱ Γάλλοι ἐματαίωσαν πολλὰς ἐπιθέσεις διὰ βαρειῶν ἐπιθέσεων. Εἰς τὸ μέτωπον τοῦτο οἱ Γάλλοι ἀεροπόροι ἔβαλον βόμβας εἰς διάφορα Γερμανικὰ ἐργοστάσια πυρομαχικῶν συμπεριλαμβανομένου τοῦ Νοῦνκίρχεν.

ΡΟΥΜΑΝΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Κονδῖνον, 15)28. — Ἀνακοινωθὲν Πετρουπόλεως. Γερμανικὴ ἐπίθεσις εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Κόβελ ἀπεκρούσθη αἱματηρῶς. Οἱ Γερμανοὶ ἐπεχείρησαν ἐπίθεσιν καθ' ἅπαν σχεδὸν τὸ Ρουμανικὸν μέτωπον, καὶ ὁ ἐχθρὸς ἐπέτυχε ν' ἀπωθήσῃ τοὺς Ρουμάνους εἰς τὸν ἄνω Ρίμνικον πανταχοῦ ἄλλοθι ἀπεκρούσθη. Ἡ μάχη ἐξακολουθεῖ.

Πρόσκοποι διέβησαν τὸν Ναρατζονέκα ἐξωθεν τῶν περιπολιῶν τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἀπεκόμισαν ἐκεῖθεν οἰκοδομικὸν ὑλικὸν καὶ ἀκιδωτὰ σύρματα. Ὁ ἐχθρὸς ἔπλεσε πρὸς τὰ ὀπίσω ἀποσπάσματα. Κυβεβάβομεν σειρᾶς ὑψωμάτων. Ἐχθρικαὶ ἀπόπειραι πρὸς διάβασιν τοῦ Δουνάβεως ἀνεκόπησαν Ἐχθρικαὶ ἐπιθέσεις νοτίως τοῦ Δουνάβεως βαρέσας ἀπεκρούσθησαν. Ἀγγλικαὶ «Χωστρίδες» μετέσχον ἐκνικήσασαι τὰς ἐπιθέσεις καὶ ὁ ἐχθρὸς ἔφυγεν.

16)29.—Ἐπίσημον Ρωσικὸν δι' ἀσυρμάτου λέγει ὅτι ἡ προέλασις τοῦ ἐχθροῦ ἐξακολουθεῖ εἰς τὴν κοιλάδα Ὀϊτοῦζ. Αἱ μάχαι ἐξακολουθοῦσι περὶ τῆς κατοχῆς τῶν ὑψωμάτων ἀνατολικῶς τοῦ Σεσμέζο. Ὁ ἐχθρὸς ἔπλεσε πρὸς τὰ ὀπίσω τοὺς Ρουμάνους ἐν βέρστιον πρὸς βορρᾶν νοτίως τοῦ ποταμοῦ Καζῖνο, δυτικῶς τῆς Γκοβέσσα. Ἀπεκρούσαμεν ἐπιθέσεις βορείως τοῦ Ριμνικσεράτ ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης τοῦ Ριμνίκου μέχρι Βόλδα παρὰ τὸν σταθμὸν Φιλιπέστι.

19)1.—Δι' ἀσυρμάτου ρωσικὸν ἐπίσημον. Ὁ ἐχθρὸς κατέλαβε διάφορα ὑψώματα εἰς τὴν κοιλάδα Ὀϊτοῦζ. Ἐδραιούμεθα βορείως τῆς Χόρσα ἀνατολικῶς καὶ νοτίως τοῦ Σεσμέζο. Ὁ ἐχθρὸς ἐξηκολούθησε κρατερὰς ἐπιθέσεις βορειανατολικῶς τῆς Ριμνικσέρα, κυρίως κατὰ μῆκος τοῦ σιδηροδρόμου, ἐκυρίευσε τὴν Πορτέστι, ἐπίσεσεν ἡμᾶς πρὸς τὰ ὀπίσω πλησίον τοῦ Τζαϊέστη. Σφοδρῶς ἀπεκρούσαμεν τὰς ἐπιθέσεις νοτίως τοῦ Δουνάβεως.

ΝΑΥΤΙΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Λονδῖνον 17)30.—Ἀνακοινωθὲν τοῦ Ναυαρχείου· ἀφηγεῖται προσβολὴν καθ' ἣν ἡ Γερμανικὴ ἀγριότης περὶ τὸν τορπιλισμὸν ἐμπορικῶν πλοίων φαίνεται ὅτι ἐξίκετο εἰς τὸ ἔπακρον. Περιγράφει τὸ Βρεττανικὸν ἀτμόπλοιον «Οὐεστμίνστερ» ὃς βληθὲν ἄνευ προειδοποιήσεως ὑπὸ ὑποβρυχίου εἰς ἀπόστασιν 180 μιλλίων ἀπὸ τῆς ξηρᾶς. Τέσσαρες ἐφονεύθησαν. Τὸ «Οὐεστμίνστερ» ἐβυθίσθη ἐντὸς τεσσάρων λεπτῶν. Τὸ ὑποβρύχιον ἔβαλεν ὀβιδας κατὰ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τοῦ πληρώματος ἐνῷ ἐπεβιβάζοντο ἀπὸ τοῦ σκάφους εἰς τὰς λέμβους.

Ὁ κυβερνήτης καὶ ὁ ἀρχιμηχανικὸς ἐφονεύθησαν. Εὐθὺς ἡ λέμβος ἐβυθίσθη. Πέντε ἄλλοι ἐν αὐτῇ θεωροῦνται ὡς πνιγέντες.

Παρίσιοι 18)31.—Ναυτικὸν ἀνακοινωθέν: Τὸ ψωρηκτὸν «Γαλάτης» ἐτορπιλλίσθη ὑπὸ ὑποβρυχίου τῇ 14)27 Δ)βρίου καὶ ἐβυθίσθη ἐντὸς ἡμισείας ὥρας. Χάρις εἰς τὴν πειθαρχίαν καὶ τὴν ψυχραιμίαν πάντων τῶν ἐπὶ τοῦ σκάφους καὶ τὴν ταχείαν ἄφιξιν περιπολικῶν λέμβων τέσσαρες μόνον ἐκ τοῦ πληρώματος ἀπολέσθησαν, ἐξ ὧν δύο ἐφονεύθησαν ὑπὸ τῆς Ἐκρήξεως.

ΤΟΥΡΚΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Λονδῖνον 16)29.—Τὸ Ναυαρχεῖον ἀνακοινοῖ ὅτι ἀεροπλάνον ἐβομβαρδισαν ἐπιτυχῶς καταυλισμοὺς εἰς Γαλατᾶν (Κων)πόλεως).

—Ὑδροπλάνα κατέστρεψαν τὴν γέφυραν Τσικαρτίρ, 18 μίλια ἀνατολικῶς τῶν Ἀδάνων.

—Οἱ Τοῦρκοι ἀπεκρούσθησαν παρὰ τὴν λίμνην Βάν.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΓΟΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Σῖτος	τὸ κοιλὸν	γρ. 91—109
Σῖτος Αἰγυπτιακὸς	»	» 85— 91
Κριθὴ	»	» 40— 44
Βρόμη	»	» 22— 24
Ὄροβος	»	» 60— 66
Ἄνισον	ἡ ὀκᾶ	» 10
Λινόσπορος	»	» 5—5½
Κουκκία ξηρὰ	»	» 3
Σταφίδες μαῦραι	»	» 4—4½
» βρασταί	»	» 4½
Γεώμηλα γαλλικὰ	»	» 1½—2
Κρόμμυα	»	» 1
Ἔλαια ἐνετόπια	ἡ λίτρα	» 30
Βάμβαξ	»	» 30— 32
Οἶνοι	τὸ γομάρι	»300—360
Κουμανδαρία	»	»450—500
Ρακὴ σούμα 20 β.	ἡ ὀκᾶ	» 7

ΑΠΟΙΚΙΑΚΑ

Ὄρυζα Αἰγύπτου δοάκκος	γρ.	338
Σάκχαρον	ἡ ὀκᾶ	» 12-12½
Σάπων ἑλληνικὸς	»	» 16
Καφὲς	»	» 20— 28

لفقوشه قضا محكمه‌سى نزدنده

دعوى نومروسى ١٢٧٩ ، ١٩١٦

حاكم اوانكليديس افندى حضورنده

مدعى : اندريا هى قرامى لفقوشه‌لى

مدعى عليه : منلا مصطفى ابراهيم ارناؤتى قريه‌لى اولوب شمدى اقامتكاهى نامعلوم

مدعى طرفندن اووقات استاوريناكى افندى تقديم ايتديكى برقطعه استدعاسنده اقامتكاهى نامعلوم مدعى عليه‌ايچون دعوى حقندمكى مركزك اصولى داءره‌سنده نه بولنه تبليغ ايدلمه‌جكنه دائر برقطعه امرك اصدارى طلب اولنديغندن و مدعى عليهك تحليفى اجرا قلنديغندن ـ اشبو محكمه طرفندن امر اولنور كه

(١) مدعى عليه تبليغ اولنه‌جق مركزك و امرك بر نسخه‌سنك قبريسنده منتشر « كيرياقوس فيلاقس » غزه‌سيله نشر و اعلانى

(٢) طبق مركز و امرك بر نسخه‌سى مدعى عليهك صوك اقامتكاهنه الصاقى

(٣) طبق مركز و امرك بر نسخه‌سى محكمه‌نك اعلان تخته‌سنه يابشديرلمسى

مدعى عليه عليهنه اولان دعوانك استماعى ايچون تعيين اولنان ٢٦ شباط سنه ١٩١٧ تاريخنده مدعى عليه اوليه‌دن اول ساعت طقوزده محكمه‌ده اثبات وجود ايتمه‌جك اولورسه مركزك تبليغى اجرا قيلنمش عد اولنه‌جقدر .

اشبو دعوى‌ده فى‌مابعد تبليغى لازمكان اوراق محكمه اعلان تخته‌سنه الصاق قيلنمسى امر اولنور .

٣٠ كانون اول سنه ٩١٦ تاريخنده اصدار اولنمشدر . ٢١ كانون اول سنه ٩١٦ تاريخنده ويرلمشدر .

امضا

حاكم

ا . اوانكليديس

اصله مطابقدر .

لفقوشه قضا محكمه‌سى نزدنده

سنه ١٩١٦ نومرو ١٢٧٩

مدعى : اندريا هى قرامى لفقوشه‌لى ايله مدعى عليه : منلا مصطفى ابراهيم ارناؤتى قريه‌لى اولوب شمدى اقامتكاهى نامعلوم غائب عن البلده ميانده

ارناؤتى قريه‌سى ساكنلرندن مدعى‌عليه طرفه اسمى بالاده محرر مدعى طرفندن عليهكزده اقامه ايدلش اولان دعوادن طولايى ١٩١٧ سنه‌سى شهر شباطنك ٢٦ نجى بازار ايرتسى كونى قبل الزوال ساعت طقوزده اشبو محكمه حضورنده حاضر بولنمكز اشبو جلبنامه ايله امر اولنور و معلومكز اولسونكه حاضر بولنميه‌جكز حالده ذكر اولنان مدعى ارناؤتى طرفكزه خبر ويرمكسزين دعواسى اجرا ايده‌ييله‌جكدر .

مدعى ذكر اولنان دعواسيله ٢٨ تشرين ثانى سنه ١٩١١ تاريخلى ٢٨ تشرين ثانى سنه ١٩١٤ تاريخنده وعده‌سى ختام بولان برقطعه دين سندى موجبنجه مدعى‌يه دينكز بولنان قرق ليرانى و ختام وعده‌دن يوزده اون ايكى قانص (٢٠٦٢) نومرولى ٢٨ تشرين ثانى سنه ٩١١ تاريخلى ماغوسه‌نك وكالت دوريه‌سنك فروختى و اشبو دعوا مصرفلرى طلب و ادعا ايلمكده‌در .

مدعى وكيلى

استاوريناكى اووقات

ترجمه‌سى اصله مطابقدر .

١٩١٦ سنه‌سى شهر كانون اولك ٢٠ نجى كونى تصدير قلنمشدر .

'Ενοικι